

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมุนไพรที่ใช้บำบัดภาวะฉุกเฉินทางสุขภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และจัดทำคู่มือสมุนไพรที่ใช้บำบัดภาวะฉุกเฉินทางสุขภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหมู่พื้นบ้านที่มีความชำนาญในการบำบัดภาวะฉุกเฉินด้านนั้นๆ รวม 42 คน จาก 12 จังหวัด ประมวลผลข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา นำเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์วิธีการบำบัดที่มีประสิทธิภาพและปลอดภัย แล้วจัดทำคู่มือสมุนไพรที่ใช้บำบัดภาวะฉุกเฉินทางสุขภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของหมู่พื้นบ้าน

ตอนที่ 2 สมุนไพรที่ใช้บำบัดภาวะฉุกเฉินทางสุขภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 3 การจัดทำคู่มือสมุนไพรที่ใช้บำบัดภาวะฉุกเฉินทางสุขภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของหมู่พื้นบ้าน

ในการศึกษาครั้งนี้ทำการสัมภาษณ์หมู่พื้นบ้านในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามรายชื่อที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัย จำนวน 42 คน จาก 12 จังหวัด หมู่พื้นบ้านส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย (ร้อยละ 97.62) มีผู้หญิงเพียงคนเดียว มีอายุเฉลี่ย 68.29 ปี (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.70 ปี) อายุต่ำสุด 38 ปี สูงสุด 90 ปี ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 61-70 ปี (ร้อยละ 42.9) ส่วนน้อยที่อายุต่ำกว่า 50 ปี (ร้อยละ 7.1) การศึกษาส่วนใหญ่จบในระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 78.6) มีเพียงรายเดียวที่ไม่ได้เรียนหนังสือ (ร้อยละ 2.4) และมีรายเดียวที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท (ร้อยละ 2.4) ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม (ร้อยละ 61.9) รองลงมาค้าขายสมุนไพรและทำนาตามฤดูกาล (ร้อยละ 19.0) ส่วนน้อยที่เป็นพระภิกษุในพุทธศาสนา (ร้อยละ 2.4) หมู่พื้นบ้านมีประสบการณ์ในการรักษาโรคเฉลี่ย 32.21 ปี (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 14.58 ปี) ประสบการณ์ต่ำสุด 7 ปี สูงสุด 65 ปี ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 7-20 ปี (ร้อยละ 31) รองลงมา มีประสบการณ์ 31-40 ปี (ร้อยละ 23.8) ส่วนน้อยที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 41-50 ปี และ 51 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 11.9) ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของหมอพื้นบ้านในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ($n=42$)

	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
ชาย	41	97. 6	
หญิง	1	2. 4	
อายุ ค่าเฉลี่ย 68.29 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.70 ปี ต่ำสุด 38 ปี สูงสุด 90 ปี			
● 38-50 ปี	3	7.1	
● 51-60 ปี	4	9.5	
● 61-70 ปี	18	42.9	
● 71-80 ปี	13	31.0	
● 81-90 ปี	4	9.5	
ระดับการศึกษา			
● ไม่ได้เรียน	1	2.4	
● ประถมศึกษา	33	78.6	
● มัธยมศึกษา	3	7.1	
● ปวส./ อนุปริญญา	2	4.8	
● ปริญญาตรี	2	4.8	
● ปริญญาโท	1	2.4	
อาชีพ			
● เกษตรกรรม	26	61.9	
● ค้าขายสมุนไพรและทำนา	8	19.0	
● ข้าราชการบำนาญและรักษาโรค	3	7.1	
● รักษาโรคอยู่ที่บ้าน	2	4.8	
● พระภิกษุ	2	4.8	
● อื่นๆ (ซ่างเขียนภาพผนังโบสถ์)	1	2.4	

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ ค่าเฉลี่ย 32.21 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 14.58 ปี ต่ำสุด 7 ปี สูงสุด 65 ปี		
● 7-20 ปี	13	31.0
● 21-30 ปี	9	21.4
● 31-40 ปี	10	23.8
● 41-50 ปี	5	11.9
● 51 ปี ขึ้นไป	5	11.9

หมอยืนบ้านที่ศึกษาส่วนใหญ่ได้รับหนังสือรับรองการเป็นหมอยืนบ้านจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแล้ว บางรายได้เกียรติบัตรจากการพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กระทรวงสาธารณสุข และได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิระดับจังหวัด รวมทั้งบางรายได้ใบประกอบวิชาชีพโบราณเวชกรรม และโบราณเภสัชกรรมมาแล้ว โดยแหล่งความรู้ส่วนใหญ่ได้รับมาจากบรรพบุรุษซึ่งเป็นหมอยืนบ้าน เช่น ปู่ ยาย อา น้า เป็นต้น หมอยืนบ้านที่ศึกษามีความชำนาญในการรักษาโรคหลากหลาย เช่น พิษ ภัยแมลงสัตว์กัดต่อย อาหารเป็นพิษหรือกินผิดสำแดง ปวดห้อง ไฟฟอยด์ โรคแพลงในกระเพาะอาหาร มะเร็ง ปวดข้อ กระดูกหัก แพลสด แพลไฟไหม้น้ำร้อนลวก แพลเปื้อย เป็นต้น แต่ทุกรายสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบำบัดภาวะชุกเฉินด้วยสมุนไพรในกรณีที่ผู้วิจัยศึกษาได้

ตอนที่ 2 สมุนไพรที่ใช้บำบัดภาวะชุกเฉินทางสุขภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาวิธีการบำบัดภาวะชุกเฉินทางสุขภาพด้วยสมุนไพรของหมอยืนบ้านในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรวม 11 กรณี ได้แก่ การห้ามเลือดจากบาดแผล การบำบัดแพลสด การบำบัดแพลงไฟไหม้น้ำร้อนลวก การบำบัดพิษจากแมลงสัตว์กัดต่อย การบำบัดพิษ การบำบัดอาการท้องเดินเฉียบพลัน การบำบัดภาวะอาหารเป็นพิษ การบำบัดพิษจากสารเคมี ลมพิษ อาเจียนเป็นเลือด และเลือดกำเดาออกจนมูก และผู้ทรงคุณวุฒิทางการแพทย์แผนไทยรวม 3 ท่าน พิจารณากลั่นกรองวิธีการบำบัดภาวะชุกเฉินทางสุขภาพที่ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ แล้วนำมาเสนอผลการวิจัยเป็น 11 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 2.1 สมุนไพรที่ใช้ในการห้ามเลือดจากบาดแผล

หมอกพื้นบ้านในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทำการห้ามเลือดด้วยวิธีการต่างๆ ดังนี้

วิธีที่ 1 สาบเสือ (เสือหมอบ) ในสาบเสือในภาษาตะวันออกเฉียงเหนือเรียก “หญ้าเพิน หญ้าผั่น หญ้าลีมเมือง มังกรระต่าย ต้นเหลาลำช้าง” ภาษาเหนือเรียก “ต้นหญ้าดอกขาว” การใช้ใบสาบเสือมาห้ามเลือดมีวิธีการดังนี้

1.1 สาบเสือ เอยาดสาบเสือ ยอดอ่อนๆ 2 กำมือ นำมาถางให้สะอาด ตำให้ละเอียด พอกแผลใช้ได้ทั้งแผลใหญ่และแผลเล็ก (ถ้ามีเหล้าผลสมลงไปด้วยเพื่อฆ่าเชื้อโรค) ถ้าแผลฉีกขาดมากต้องใช้ยอดสาบเสือพอกแผล แล้วรัดไว้ เอาอยู่ (สอย เพชรฤทธิ์, สมยา รัตนพลธ.)

1.2 สาบเสือกับปูนขาว เอาใบสาบเสือมา 1 กำมือ (ขี้นอยู่กับขนาดของแผล) ถางให้สะอาด ขี้ให้เข้า นำมาผสานกับปูนขาวหรือปูนที่ใช้กินกับหมาก แล้วนำไปร่วมกันจนละเอียดและเข้ากันดี นำมาพอกแผล ห้ามเลือดได้ดีนัก (ซอย สุขพินิจ)

1.3 สาบเสือกับใบยาสูบ นำใบสาบเสือและใบยาสูบมาทุบๆ ผสมกับเหล้าขาว หรือเกี้ยวแล้วก็พอกไปที่แผลได้เลย ก็จะห้ามเลือดได้ดี (อาน อุฐาโภ)

วิธีที่ 2 ไม้ไผ่ ถ้าใช้ใบสาบเสือแล้วเลือดยังไม่หยุดก็เอาผ้าไม้ไผ่ ชุดๆ เปลือกไม้ไผ่เขียวแล้วก็พอกไปที่แผลได้เลย ก็จะห้ามเลือดได้ดี (อาน อุฐาโภ)

วิธีที่ 3 แห้วหมูกับน้ำปูนใส ใช้ใบแห้วหมู (มากน้อยตามต้องการ) นำมาตำให้ละเอียดผสมกับน้ำปูนใส (ปูนแดงกินกับหมาก) ใช้พอกบาดแผลให้ทั่วเลือดจะหยุดไหล หรือถ้าแผลใหญ่ใช้ใบหญ้าแห้วหมู 1 กำมือ ผสมเหล้า 40 ดีกรี พอกแผล ถ้าแผลใหญ่เอาผ้ารัดไว้ (สีนวน ทุมแสง)

วิธีที่ 4 กระสังกับน้ำปูนใส ให้อาการรัสสึทั้งห้าม่า 3 ตัน ล้างน้ำให้สะอาดตำให้ละเอียด ผสมกับน้ำปูนใส คั้นเอาน้ำน้ำยามาใช้ทาที่บาดแผล เลือดก็จะหยุดไหลทันที และใช้เป็นยา rak ชาบาดแผล ด้วยมีสรรพคุณดีที่เดียว (นิน ทะนุบำรุง)

วิธีที่ 5 เสลดพังพอนตัวเมีย ใช้ใบเสลดพังพอนตัวเมียดีที่สุด โดยเอาใบเสลดพังพอนตัวเมียมาถางให้สะอาด ขี้หรือขี้詹ช้า ใส่แพลงเม่า ห้ามเลือดได้ดีที่สุด (อาน อุฐาโภ)

วิธีที่ 6 เสลดพังพอนตัวผู้ (เสลดพังพอนตัวผู้แรงกว่าตัวเมีย) เอาใบเสลดพังพอนตัวผู้มาถางให้สะอาด ขี้หรือขี้詹ช้า แล้วนำมาพอกแผล ร่วมกับยาห้ามเลือด ถ้าไม่รู้ยาถูกก็อธิษฐานเอาไว้ได้ (เมย รามฤทธิ์)

วิธีที่ 7 กระเมึง เอาต้นกระเมึงมาถางให้สะอาด ตำให้ละเอียด นำมาพอกแผล ถ้าแผลใหญ่ต้องรัดไว้ (สีนวน ทุมแสง)

วิธีที่ 8 ปอพาน เอาใบปอพานมาทำให้ละเอียดหรือเคี้ยวก็ได้ แล้วนำมาพอกแพลง (ฟอง อุทัย)

วิธีที่ 9 เครื่อเขามาก (หมากยาง, เตามาก) เอาถ้าเครื่อเขามากมาฝนกับน้ำสะอาดให้ข้นๆ นำมาทาแพลง (ประเสริฐ แท่งทิน)

วิธีที่ 10 ย่านาง (ย่านางเขียว) เอาใบย่านางเขียวมาทำให้ละเอียด นำมาพอกแพลง ห้ามเลือดได้ (ยวน หนองแคน)

วิธีที่ 11 ผัรั่ง เอาใบผัรั่ง (ภาษาอีสานคือ ใบหมากสีดา) มาเคี้ยวหรือขี้แล้วนำมาพอกแพลง รสออกฝาด ห้ามเลือดได้ (สติต ศรีสวัสดิ์)

วิธีที่ 12 ผัรั่งกับพลู เอาใบผัรั่งกับใบพลูมาขี้ คันเอาแต่น้ำ หยดใส่แพลงหรือทาแพลง ห้ามเลือดได้ดี แต่จะเสบแพลง (ทองสา เจริญตา)

วิธีที่ 13 สะแก เอาใบสะแกที่เหลืองๆ มาทำให้ละเอียด หรือถ้าฉุกเฉินอาจนำมาเคี้ยวแล้วพอกแพลง ถ้าแพลงไม่ใหญ่มาก (บุญเกิด นະทะศิริ)

ตอนที่ 2.2 สมุนไพรที่ใช้ในการบำบัดแพลงสด หมวดพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือทำการบำบัดแพลงสดด้วยวิธีการต่างๆ ดังนี้

วิธีที่ 1 บัวบก แพลงสดใหม่ๆ ใช้ใบบัวบกนำมาทำให้แหลกหรือทุบๆ แล้วก็มาพอกแพลงเช้า-เย็น (บุญรื่น ฝารามี, พยนต์ โอลกาชี)

วิธีที่ 2 สมอไทย เอาเปลือกตันสมอไทยมาฝนกับน้ำสะอาด นำมาทาแพลง (สอย เพชรฤทธิ์, ทุเรียน นพเคราะห์)

วิธีที่ 3 พাতะลายจอรกับเสลดพังพอนตัวเมีย เอาใบพ้าทะลายจอรกับใบเสลดพังพอนตัวเมียอย่างละ 1 กำเมือ ตำผสมกับน้ำหรือน้ำผึ้งก็ได้ นำมาพอกไว้ที่แพลง ช่วยห้ามเลือดและประสานแพลงให้แห้งเร็ว หรือถ้าฉุกเฉินจริงๆ ก็เอาหั้งพ้าทะลายจอรและเสลดพังพอนตัวเมียมาเคี้ยวๆ กลืนน้ำกินด้วย เอกากพอกแพลงไว้ด้วย หายไว อันนี้ใช้ได้ผลดี ถือว่าเป็นยาวิเศษ ห้ามเลือดและประสานแพลง ใช้สัก 2 – 3 ครั้งก็ดีขึ้น สูตรนี้ครอบจักรวาลตีที่สุด ปกติที่วัดทำเป็นผงไว้หั้งพ้าทะลายจอรและเสลดพังพอนตัวเมีย (พระอาจารย์ธาตุรี อุปัปโน)

วิธีที่ 4 น้ำมันจากสัตว์ เมื่อเลือดหยุดแล้วก็ใช้น้ำมันจากสัตว์ เช่น น้ำมันจากเลียงพา หมูเทศ เสือ ทุกอย่าง (เสือดาว เสือโคร่ง) ใส่กระปุกเอาไว้ ถ้าน้ำมันแห้งให้อาน้ำมันงาเติมลงไป แพลงจะหายเร็วที่สุด (ซอย สุขพินิจ)

วิธีที่ 5 น้ำมันงา เอาน้ำมันงามาทาแพลงจะช่วยสมานแพลง (ทองสา เจริญตา)

วิธีที่ 6 พลู เมื่อเลือดหยุดแล้ว ถ้าแพลงก์ให้ใช้ใบพลู นำมาล้างให้สะอาด แล้วนำมาขี้หรือ ตำให้ละเอียด พอกแพลง (ประเสริฐ แท่งหิน, บุญเกิด นพทะศิริ)

วิธีที่ 7 สมอติน ใช้รากสมอติน (ต้นเตี้ยๆ อยู่ในป่า) ฝนกับน้ำต้มสุก ทาแพลง (ทุเรียน นพเคราะห์)

วิธีที่ 8 ตะเคียน ใช้เปลือกตะเคียน ฝนกับน้ำต้มสุก ทาแพลง (ทุเรียน นพเคราะห์)

วิธีที่ 9 น้ำผึ้งแท้ ใช้น้ำผึ้งแท้รัดที่แพลง หรือใช้ผ้ากือซูบน้ำผึ้งปิดแพลง คนโบราณใช้ใบตอง หรือใช้ผ้าสะอาดพันๆ ไว้ (พยนต์ โภภารี)

วิธีที่ 10 ว่านทิพยнетร ใช้ว่านทิพยнетร 1 หัว เอามาล้างให้สะอาด ปอกเปลือก ตำให้ละเอียด เอามาโปะที่แพลง ได้ผลดีที่สุด (มา หินเพชร)

วิธีที่ 11 กระท่อมเลือด (สบู่เลือด) เอาหัวกระท่อมเลือด (สบู่เลือด) มาล้างดินออกจนสะอาด ปอกเปลือกออก ฝานปิดแพลง เลือดหยุดทันที สามารถแพลงด้วย โดยต้องทำแพลงใหม่ เมื่อเลือดหยุดแล้วก็ดูว่า แพลงแห้งดีไหม ถ้าแห้งดีให้ฝานของใหม่และจนกว่าจะหาย สูตรนี้ห้ามเลือดแล้วทำแพลงไปในตัว (บุญหนา ระหว่าง)

วิธีที่ 12 ว่านมหาเมฆ ถ้าแพลงไม่มีเหงื่อเอาว่าว่นมหาเมฆ (หัวตันกระเจียว) ชุดหัวอ่อนๆ ปิดแพลง พันแพลงด้วยผ้าไว้ (สุพล แสนสุริวงศ์)

วิธีที่ 13 ต้นพะเนียงหัด (สองสิ่ง) และปลาไหลเผือก วิธีนี้มีทั้งยา กินและยาทา ดังนี้

13.1 ยาทา เอาเปลือกต้นพะเนียงหัดฝนกับน้ำ แล้วนำมาทาแพลง แพลงจะหายเร็วมาก

13.2 ยา กิน ยาต้ม กิน มีสมุนไพร 3 ชนิด ดังนี้

1) ปลาไหลเผือก 1 راك เอา มาหั่นเป็นท่อนๆ ละประมาณ 2 ข้อนิ้วมือ จำนวน 3 ท่อน มัดไว้

2) พะเนียงหัด เอาเปลือก (ถ้าไม่มีก็เอาแก่นหรือใบก็ได้) 2 ข้อนิ้วมือ

3) หญ้ารีแพร์ (หญ้าขม) 1 กก มีอ

นำสมุนไพรทั้ง 3 ชนิด มาใส่น้ำหรรมดาพอให้ท่วมยา ต้มแค่เดือดไม่ต้องเคี่ยวยา ทิ้งให้อุ่นๆ นำมาดีมครั้งละ 1 ถ้วย วันละ 3 เวลา หลังอาหาร ไม่เกิน 3 วันหาย (ทรงพล เดชพันธ์)

วิธีที่ 18 นามตามกอง เอาเปลือกนามตามกองมาบดหรือฝน แล้วโรยหรือทาแพลง (แพลงเน่า เปื้อยกใช้ได้) (وان อุทโท)

วิธีที่ 19 ต้นรากฟ้า เอาเปลือกต้นรากฟ้า (ต้นซักฟ้า ต้นใหญ่ๆ ผิวดำ เป็นไม้ยืนต้น ทางอีสานเรียก ต้นเชือก) มาฝนหรือทุบๆ บางทีก็เอามาต้ม เคี่ยวๆ ให้เข้มข้นเอามาทา เช้า-เย็น หรือเช้า-กลางวัน-เย็น ก็ได้ (สิงห์ บรรเทาโภม)

**ตอนที่ 2.3 สมุนไพรที่ใช้บำบัดแพลไฟไหม้น้ำร้อนลวก หมอยันบ้านในภาคตะวันออก
เฉียงเหนือทำการบำบัดแพลไฟไหม้น้ำร้อนลวกด้วยวิธีการต่างๆ ดังนี้**

วิธีที่ 1 น้ำมันสัตว์ ใช้น้ำมันสัตว์ เช่น น้ำมันหมู น้ำมันเลียงผา โดยเฉพาะน้ำมันเลียงผา ต้อง เคี่ยวตัวเลียงผา เข้า เล็บ หนังและถินในน้ำมันมะพร้าว เอามาทาแพลงยาจะหายปวดแสบปวดร้อน ไม่เกิน สามวันหาย ไม่อักเสบ ต้องเอาผ้าพันแพลงปิดแพลงไว้ (บุญเดช อนุศรี, เมย รามฤทธิ์, บุญรื่น ภาระมี, ทรงพล เดชพันธ์)

วิธีที่ 2 บวบเหลี่ยม ห้ามเอาน้ำล้างแพลง ใช้ใบบวบเหลี่ยมสดๆ มาขอกให้ละเอียด แล้วนำมา ปิดแพลง ใส่ช้ำจนมันเย็น (ทุเรียน นาพเคราะห์, อาน อุทโห, ทองสา เจริญตา)

วิธีที่ 3 ว่านหางจระเข้ ใช้วุ่นว่านหางจระเข้ส่วนสะโพกมัน ไม่ใช่ตงปลาย ปอกเปลือกออก แล้วล้างยางออกให้หมด เช็ดแพลงให้สะอาด เอาวุ่นตงสะโพกทางจระเข้มาทาแพลง วันละ 3 ครั้ง ถ้าแพลง ใหญ่ ใช้มือกวนลีนๆ ทาให้ทั่ว ระวังอย่าให้ถูกน้ำ ลม แดด ให้อยู่ในที่ร่ม (สมาน นราดล)

วิธีที่ 4 พัก ใช้เนื้อฟักโดยชุดให้เป็นฝอย พอกแพลงไฟไหม้น้ำร้อนลวก พอกวันละ 3 ครั้ง เช้า กลางวัน เย็น ไม่ต้องกินยาอะไร เป็นการรักษาโดยแก๊พิษไฟ (บุญเพ็ญ ผ่านโพธิ์คำ)

วิธีที่ 5 น้ำผึ้งแท้ ใช้น้ำผึ้งแท้รัดที่แพลง หรือใช้ผ้ากือกชุบน้ำผึ้งปิดแพลง คนโนบราณใช้ใบตอง หรือใช้ผ้าสะอาดพันๆ ไว้ (พยนต์ โภภารี)

วิธีที่ 6 บัวบก แพลงสดใหม่ ๆ ส่วนใหญ่ที่ใช้ก็คือใบบัวบก ตำให้แหลกหรือทุบๆ แล้วนำไป กหรือปิดที่แพลง (พยนต์ โภภารี)

วิธีที่ 7 พั่วทะลายโจร เสลดพังพอนตัวเมีย ว่านมหากาฬ และสะเดา เอาใบพั่วทะลายโจร ใบเสลดพังพอนตัวเมีย ใบว่านมหากาฬ และยอดสะเดماอย่างละ 1 กำมือ ถ้าแพลงมาก ก็เอามาก เอา เสมอภาค (เท่าๆ กัน) ตำให้แหลก ถ้ามีเหล้า 40 ดีกรี ใช้เหล้าเป็นตัวละลายยา ใช้น้ำฝนก็ได้ ขломแพลงทัน จะไม่พอง สูตรนี้เป็นยาเย็น ได้ผลดีในเรื่องของไฟไหม้น้ำร้อนลวก ปล่องท่อ茅อเตอร์ไซด์ลวกขา (พระราทรี อุปปุลวนโโน)

วิธีที่ 8 ยางบงกับเกล็ดปลาช่อน ใช้เปลือกยางบงกับเกล็ดปลาช่อนโดยเอากลีดปลาช่อนมา คั่วให้ไหม้ดักก่อน และตำให้ละเอียด เปลือกยางบงหนี่วยต้องฝนหรือบดละเอียด เอามาผสมกัน ใส่น้ำนิด หนึ่ง นำมาทาแพลงให้เย็น (ทองสา เจริญตา)

วิธีที่ 9 ปลาไหลเผือก (ເອີນດ່ອນ, ໜີກບ່ອຄອງ, ຕົງບາດາລ, ພູມາຮາກເດືອຍ) ใช้ราก ปลาไหลเผือกมาฝน ใส่น้ำสะอาดข้นๆ ทาแพลง (ສໍາເຮັງ ເພີ່ນູ)

วิธีที่ 10 น้ำมันกบ โดยผ่าห้องกบ เอ้าไขมันกบที่เป็นพวงอยู่ในห้องมาย่างไฟจนได้น้ำมันออกมา น้ำมันที่ได้อมาหากแพลไฟใหม่น้ำร้อนลวกได้เลย หรือเอาน้ำมันกบมาดองผสมกับน้ำมันมะพร้าว เอ้าเฉพาะน้ำมันมาผสม แล้วนำมาทาได้เลย น้ำมันมะพร้าวเอาแบบสักดร้อน ถ้าเป็นน้ำมันมะพร้าวไฟได้ยังดี แล้วนำมาเชื้่าว่านเท่าไหร่ก็ได้ ผสมแล้วใช้ทาได้เลย สามารถเก็บได้นาน สามารถใช้ได้ตลอด กบใช้ได้ทุกสายพันธุ์ (สมยา รัตนพลรี)

วิธีที่ 11 น้ำมันจากไม้ไผ่เจิดและไม้ทิมนาม ใช้น้ำมันจากที่หุงด้วยไม้ไผ่เจิด และหนามต่างๆ เช่น หนามไผ่ หนามแท่ง หนามเล็บแมว หนามเสือโครง หนามมุยแดง หนามคัดเค้า หนามตัว เป็นต้น อย่างน้อย 7 ชนิด หุงเป็นน้ำมัน นำมาทาแพลและเก็บไว้ในบ้าน (ถ้ามีน้ำมันเลียงผากีเอามาใส่รวมกัน ได้ผลดี น้ำร้อนลวกจะไม่พอง) (ทรงพล เดชพันธุ์)

วิธีที่ 12 เพกา (ต้นลิ้นพื้า) ใช้เปลือกต้นเพกามาฝันกับน้ำสะอาด จนได้น้ำข้นๆ นำมาทาแพล แพลให้ญูกีใช้ได้ แพลจะไม่พอง ไม่เปื่อย (ฟอง อุทัย, ประเสริฐ แห่งทิน)

วิธีที่ 15 กระพังโหมตัวเมีย (ตุดหมา) ถ้าแพลงเป็นหนังหมู เลขฯ ยังไม่แห้ง เอ้าใบกระพังโหม ตัวเมียมากยื่นออกน้ำ ใส่น้ำข้นๆ นำมาทาที่แพลงฯ จะยุบ (ถ้าไม่มีใบควรสามารถใช้ใบตุดหมาได้เลย) ไม่พอง อาจเอ้าใบมาตากแห้ง บดเป็นผง นำมาโรยแพลงกีได้ (อาน อุทโธ)

ตอนที่ 2.4 สมุนไพรที่ใช้ในการบำบัดพิษจากแมลงสัตว์กัดต่อย

2.4.1 แมลงสัตว์กัดต่อยทุกชนิด หมօพื้นบ้านในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทำการบำบัดพิษจาก แมลงสัตว์กัดต่อยด้วยวิธีการต่างๆ ดังนี้

วิธีที่ 1 โลดทะนงแดง (นางแขง) เอ้าโลดทะนงแดงมาฝันกับหินผสมน้ำมะนาว นำมาทาแพล แมลงสัตว์กัดต่อย (นิน ทะนุบำรุง, สำเร็จ เพียง, สิงห์ บรรเทาโภม)

วิธีที่ 2 รังจีด ผึ้ง ต่อ แทนและแมงป่องต่อย เอ้าจางจีดหรือรังจีด เอ้าหั้งເගາທັ້ງໃບมาຕໍາຈົນ ແລກ แล้วเอ้าไปพอกแพล มันจะค่อยๆ หายไป (บุญหนา ระหว້າ, หลวงພ່ອວິນຸລ ອຸປະການ)

วิธีที่ 3 สาบเสือ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเรียก ต้นเหล่าลำ涯) หากอยู่ในป่าให้เอายอดและ ใบอ่อนของต้นสาบเสือมาบยี้ให้ช้ำ แล้วนำมาพอกแพลงเลย หรือหากอยู่ที่บ้านให้ใช้ยอดและใบอ่อนของ ต้นสาบเสือ ตำให้ละเอียด เอ้าสารส้มมาบดให้ละเอียด นำมาผสมกัน และหยดน้ำลงไปเล็กน้อย แล้วนำไป กินกับแพลงที่ถูกกัด ต่อย ก็จะหาย (สิงห์ บรรเทาโภม, บุญເລີສ ອຸນສຸຮີ)

วิธีที่ 4 เสลดพังพอนตัวเมีย (พญาຍอ) เอ้าใบพญาຍอมาตำ บด แบะแพลงให้ทึ้ง ผึง ต่อ แทน แมงป่อง ตะขาบ กື້ໄດ້ (ล้วน ແພທຍໍສາ, ทรง ຂວັງມາ)

วิธีที่ 5 โปรดังฟ้าดง (โปรดังฟ้าเล็ก) ใช้รากของโปรดังฟ้าดงฝังกับน้ำมะนาว โดยน้ำมะนาวเป็นตัวประสานยา ฝนรากโปรดังฟ้ากับหินจนน้ำมะนาวจันข้นๆ ทั้งกินและทาแผล โดยกินประมาณ 1 ช้อนชา กินมากก็ได้ ยิ่งหายไว เป็นยาแก้สารพัดพิษ พิษงูด้วย แมลงป่อง พิษตะขาบ ใช้ได้ผล ต้นโปรดังฟ้าดงหรือโปรดังฟ้าเล็กต้นจะอยู่บนภูเขา (พระอาจารย์ธาตุรี อุปปัลวนโน)

วิธีที่ 6 ว่านแมงมุม ถั่วทะชาบกัด ปลาดุกตำ แมงป่องต่อย เอ้าหัวของว่านแมงมุมตำไปปอกแผล (มา หินเพชร)

วิธีที่ 7 กระจะหรือพญา (ตูมตัง) หากรูกตะขาบกัด แมงป่องต่อยหรือปลาดุกปักให้ใช้รากตูมตัง(กระจะหรือพญา) ฝังกับน้ำมะนาว นำมากินและทา อาจว่าคากาสาสำหรับตะขาบกัดคือ นะโม 3 จบ และ “นะ มะ พะ ทะ จะ อู้ อัด สะวะ” แล้วเป่า 3 ครั้ง (นิรันดร อภิบาล)

วิธีที่ 8 เครื่อเขามواกขาว (หมากยาง, เกามواกขาว) ใช้เครื่อเขามواกขาวฝังกับน้ำสะอาด นำมาทาแผล (นิน ทะนุบำรุง)

วิธีที่ 9 หัวหอมแกงกับมะขามเปียก เอ้าหัวหอมแกงกับมะขามเปียกนำมาตำผสมกัน แล้วใช้ทابบริเวณที่แมลงสัตว์กัดต่อย ได้ผลชะงัดนัก (สีนวน ทุมแสง)

วิธีที่ 10 ว่านอุดพิษ ให้เอ้าหัวว่านอุดพิษมากขยำ แล้วเอาน้ำมาทาแผลตรงที่ผึ้ง ต่อ แต่น แมลงป่องต่อยนั้น (พรอมมา จันทะแสง)

2.4.2 ตะขาบกัด หมอพื้นบ้านในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทำการบำบัดพิษจากตะขาบกัด ดังนี้

วิธีที่ 1 ตีนตะขาบ ให้ใช้ตันตีนตะขาบ เอยาจามาทาแผล (ทองสา เจริญตา, สอย เพชรฤทธิ์)

วิธีที่ 2 บอระเพ็ด เอถาบอระเพ็ดสด พอตัดจะมียางออกมา ทุบๆ เอามาทาแผล 15 นาที อาการปวดจะลดลง (บัน เชือคำhardt)

วิธีที่ 3 สบู่ดำ ใช้รากสบู่ดำมาฝังกับน้ำสะอาด แล้วนำมาทาแผลตะขาบกัด (สิงห์ บรรเทาโภ)

2.4.3 แมงป่องต่อย หมอพื้นบ้านในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทำการบำบัดพิษจากแมงป่องต่อย ดังนี้

วิธีที่ 1 เสลดพังพอนตัวผู้หรือตัวเมีย หางแมงป่องมีเหล็กใน มีวิธีเอาเหล็กในออก โดยใช้เส้นผนpanya ครุฑที่แผล เหล็กในก็จะติดออกมา (เหล็กในมีทั้งแมงป่อง หรือตะขาบ หรือผึ้ง) แล้วเอายาเสลดพังพอนตัวผู้หรือตัวเมียมารำพอกแผลไว้ (พยนต์ โอภาสี)

วิธีที่ 2 บุกรอหรืออีรอก เอ้าหัวบุกรอ ทางอีสานเรียก “หัวอีรอก” เอามาฝานแล้วปิดแผลที่ถูกแมงป่องหรือตะขาบกัด เหล็กในมันจะลอย ไม่ผึ้ง ถ้าไม่ป่วยมากอันเดียวก็หาย เคยเอ้าไปทดลองใช้ที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพบำบัดมาแล้ว ได้ผลดีมาก (สมยา รัตนพลชี)

2.4.4 ผึ้ง ต่อ แต่น ต่อຍ หมօพື້ນບ້ານໃນກາຕະວັນອອກເສີຍງໜີ່ອທໍາການບຳບັດພິຫຼຈາກຜົ້ງ ຕ່ອແຕນ ຕ່ອຍ ດັ່ງນີ້

ວິຮີທີ 1 ຂ່າລົງກັບນ້ຳໜ່າຍ່ອໄມ້ດອງ ຄ້າຖຸກຜົ້ງ ຕ່ອ ແຕນ ຕ່ອຍ ໃຫ້ເຂາຫວ່າຂ່າລົງ 1 ທັ້ງ ມາຕຳໃຫ້ລະເວີຍດ ໄສ້້າໜ່າຍ່ອໄມ້ສົມຫຼືວ່ານ່ອໄມ້ດອງລົງໄປ ແລ້ວເຂາມາໂປະແລດ (ສອຍ ເພຣຖົ່ງ)

ວິຮີທີ 2 ເສລດພັງພອນຕົວເມີຍ (ພົງຍາຍອ) ເຂາໃບພົງຍາຍອມາຕຳຫຼືບດ ນຳມາພອກແພລທີ່ແພລຜົ້ງ ຕ່ອ ແຕນຕ່ອຍ (ລ້ວນ ແພທົ່ງສາ)

ວິຮີທີ 3 ນ້ຳໜ່າຍ່ອໄມ້ດອງ ເຂານ້ຳໜ່າຍ່ອໄມ້ດອງຫຼືວ່ານ່ອໄມ້ສົມປະກົບແພລ ຄ້າມັນຕ່ອຍມາກ ເຂານ້າໜ່າຍ່ອໄມ້ດອງໃສ່ພ້າຍອະໆ ເຂາມປະກົບແພລ ຄ້າພວກຕ່ອຕ່ອຍມາກໆ ອາຈຕາຍໄດ້ (ໄຟ່ໃໝ່ໜ່ອໄມ້ປຶປ ແຕ່ເປັນຫ່າຍ່ອໄມ້ລັ້ມ ຫ່ອໄມ້ດອງທີ່ມັນເບຣີຢູ່ວຸ) (ສິງທີ ບຣເທາໂຢມ)

2.4.5 ແມ່ງມຸນກັດ (ບິ່ງ) ມ່ວນບ້ານໃນກາຕະວັນອອກເສີຍງໜີ່ອທໍາການບຳບັດພິຫຼຈາກແມ່ງມຸນກັດ ດັ່ງນີ້

ວິຮີທີ 1 ເຄື່ອເຂາມວກຂາວ (ໝາກຍາງ, ເຄາມວກຂາວ) ຈວງໂຮມແລ້ວໝາກ ຄ້າຖຸກແມ່ງມຸນຫຼືວ ຕະບາບກັດ ໃຫ້ເຂາເຄື່ອເຂາມວກ ຈວງໂຮມແລ້ວໝາກມາຟນກັບທິນກັບນ້ຳມະນາວໃຫ້ຂັ້ນໆ ທາແພລທີ່ຖຸກກັດເມື່ອແພລແທ້ກົດທ້າໜ້າ ຈົກວ່າອາກຈະຫຼຸເຕາ (ປະເສີຣູ໌ ແທ່ງທິນ)

ວິຮີທີ 2 ວ່ານແມ່ງມຸນ ໃຊ້ວ່ານແມ່ງມຸນມາຟນກັບທິນຜສນກັນນ້າ ມັນຈະອອກມາເໜືອນີ້ໂຄລ ນ້ຳເປັນສີເໜືອງໆ ນຳມາພອກແພລຕຽບທີ່ແມ່ງມຸນກັດ ໄນຕ້ອງກິນ (ສົດີຕ ສຽສວັສດີ)

ຕອນທີ 2.5 ສມຸນໄພຣທີ່ໃຊ້ໃນການບຳບັດພິຫຼງ

ມ່ວນບ້ານໃນກາຕະວັນອອກເສີຍງໜີ່ອທໍາການບຳບັດພິຫຼງ ດັ່ງນີ້

ວິຮີທີ 1 ໂດທະນະແດງ ມາກແລ້ວມະນາວ ໃໃນໜ້າອຸ່ນລ້າງແພລ ຈາກນັ້ນເຕີຣີມສມຸນໄພຣ 3 ຊົນດ ໄດ້ແກ່ ຮາກໂລດທະນະແດງ (ຮສມາເບື້ອ ຂ່າຍຂັບພິຫຼ) ເມື່ດ້າມາກແທ້ງ ແລ້ວມະນາວ ຮາກໂລດທະນະແດງແລ້ວ ມາກຈະຂ່ວຍສລາຍພິຫຼງ ຕ້ອງໃໝ່ທີ່ 2 ອຍ່າງ ມະນາວຈະຂ່ວຍດູດພິຫຼອອກມາທີ່ປາກແພລ ໂດຍທໍາການຮັກຫາຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້

1.1 ຍາກິນ ນໍາຮາກໂລດທະນະແດງແລ້ວມາຟນກັບທິນລັບມືດ ໂດຍໃໝ່ໃໝ່ສະວັດເປັນກະສາຍ ຍາ ພົນຍາຈົນກະທັ້ງນ້ຳເປັນສີຂາວຂຸ່ນໂດຍນັບຈຳນວນຄັ້ງຂອງການຟັນປະມານ 25 ຄຣັງ(ຫື້-ລົງເປັນ 1 ຄຣັງ) ເວລາຟັນຍາຕ້ອງໝຸນຮາກໂລດທະນະແດງໄປດ້ວຍ ໃໃນໜ້າປະມານ 50 ມີລັລືຕົວ (ຄ້າເປັນເດືອກລົງຄຣັງໜຶ່ງຄືອ 25 ມີລັລືຕົວ) ຈາກນັ້ນນໍາຍາມາໃຫ້ຜູ້ປ່າຍກິນ ຮອປະມານ 5 ນາທີ ຜູ້ປ່າຍຈະອາເຈີຍອອກມາ ພັງຈາກນັ້ນອີກຄຣັງໜຶ່ງໂມງໃຫ້ດື່ມໜ້າອີກ ຄ້າຜູ້ປ່າຍໝົດສົດ ປາກແຈ້ງໝາດແລ້ວ ກົດປາກໄວ້ ກຣອກຍາລົງໄປປະມານ 5 ນາທີ ກີ່ພຸດໄດ້ແລ້ວ ໂດຍງຸຖຸກນິດກິນຄຣັງເຕື່ອງ ຍກເວັ້ນງົງຈາກກິນ 2 ຄຣັງ

1.2 ยาทางแพลงไซรากโอลด์ท่านแดงกับหมากแห้งมาฝนกับหินลับมีด แล้วบีบนำมาน้ำเป็นกระสายยา ทาแพลงบริเวณที่ถูกกัด โดยทาซ้ำๆ 2 ชั่วโมง

- การรักษาแพลงเปื้อย ในกรณีที่แพลงเปื้อยและใหม่ ต้องรอให้ผู้ป่วยหายปวดก่อน ถ้าผิวนังพองคำสีเลือด เกรียมใหม่ ให้ใช้ว่านสารพัดพิษทางหรือพอกแพลงที่เปื้อย แต่ถ้าเป็นแพลงเปื้อย เละผิวนังลอกออกให้ใช้ว่านอื่นๆ เมื่อจะหายครั้งต่อไป ไม่ต้องขุดแค่เอายาเก่าออก ให้พอกไปเรื่อยๆ และไม่ควรพันผ้าปิดแพลง เพราะจะทำให้พิษบริเวณนั้นยังคงอยู่

- การปฏิบัติตัวของผู้ป่วย ห้ามดื่มน้ำในช่วงที่รักษา (เอียง สายกระสนุน ซอย สุขพินิจ) วิธีที่ 2 ก้อมก้อยลอดขอน ตีนตั้งเตี้ย และชายเด็น จะเริ่มจากดูรอยเขียวที่ถูกกัด ไม่ว่าจะเป็นงูพิษชนิดใดก็ใช้สมุนไพร 3 ตัวคือรากก้อมก้อยลอดขอน รากตีนตั้งเตี้ย และรากชายเด็น ฝนรวมกัน เวลาผู้ป่วยมาก็ทำให้เลย เพื่อไม่ให้เสียเวลาจึงฝนใส่ขาดไว้เลย เอารากฝนใส่หิน ผสมรวมกัน ใส่ขาดปิดฝาไว้เลย เวลาคนมารักษา ก็เอายาที่ฝนไว้เสร็จแล้วใส่น้ำฝน ใช้เท่าๆ กัน ฝนดูมันจะขัน ใช้ดึงเหลือມเป็นกระสายยา จากนั้นใช้มีพันสำลีจุ่มสมุนไพรทาบริเวณร้ามมือ จ่ำเม้า เท้า นิ้วเท้า ใช้เข็มฉีดยา (ที่เปลี่ยนใหม่ ทุกครั้ง) สะกิดให้เลือดออกเล็กน้อย ในลักษณะของการสักยา บริเวณรอบปากแพลง ร้ามนิ้วมือและเท้า เพื่อให้ตัวยาซึมเข้าร่างกาย เมื่อสักเสร็จก็เปรากาถากับและเป่ามาที่นิ้วซึ่งมือและเท้าทั้ง 2 ข้าง เป็นอันเสร็จสิ้นการรักษา ทิ้งไว้ประมาณ 3 ชั่วโมง แพลงถูกน้ำได้ ประมาณครึ่งๆ ก็ล้างออกได้ ภายหลังสักยา แล้วภายใน 30 นาที อาการจะดีขึ้น ยานี้ต้องใส่ตู้เย็นทิ้งไว้ข้างนอกได้เลย

- กรณีเป็นเนื้อตาย แพลงเน่าเปื้อย ส่วนใหญ่พบในผู้ที่ถูกงูเขียวหางใหม้กัดมากที่สุด รองลงมาเป็นงูเท่า และงูกะปะ ใช้รากป่านสด ฝนผสมกับน้ำสะอาดทาบริเวณที่เป็นแพลง 3-4 ครั้งต่อวัน หรือเข้า-เย็น ถ้าใช้ได้ผล เมื่อหายจะรู้สึกเย็น

- ข้อห้าม ห้ามไปรักษา กับหม้ออื่น ห้ามกินเนื้อยุกชนิด กบ เยี่ยด กุ้ง ปลาชิว และเนื้อไก่ เป็นเวลา 1 สัปดาห์ กรณีถูกงูเขียวหางใหม่กัด ห้ามกินของแဆลงเพิ่มคือมะละกอ และฟักเขียว (ส่าง จุพารามย์)

วิธีที่ 3 สมัดน้อย (หัสดุณเทศ) สมัดใหญ่ (หัสดุณไทย) และก้อมก้อยลอดขอน มีทั้งยาทา และยา กิน ดังนี้

3.1 ยาทา เอารากสมัดน้อย รากสมัดใหญ่ และรากก้อมก้อยลอดขอน มาฝนใส่น้ำมาน้ำ แล้วนำมาทาแพลงที่ถูกกัด

3.2 ยา กิน ต้องฝนรากสมัดน้อยและรากสมัดใหญ่กับน้ำสะอาด เสมอภาค กินตามไปด้วย (ทองสา เจริญตา)

วิธีที่ 4 อุตพิต (ชี้ผู้แพ้) เมื่อถูกภูมิใจกัด ให้รีบเอาหัวอุตพิตมาล้างให้สะอาด ให้คนที่ถูกกัดเคี้ยวกิน 3 ส่วน แล้วที่เหลืออีก 1 ส่วน เอามาขอกลไห้ละเอียด แล้วนำไปพอกแผล เปิดปากแผลก่อนให้เลือดซึมออกมาก ทาบอยๆ แห้งก็ทา กินก์ต้องกินเรื่อยๆ สัก 30 นาที หรือ 1 ชั่วโมง ก็จะอ่อนลงๆ ให้กินไปเรื่อยๆ ถ้าคันปากก็ไม่ต้องให้กินแล้ว แสดงว่าพิษหายแล้ว (หมออธรงพล เดชพันธ์)

วิธีที่ 5 เขยatyai ใช้รากเขยatyai ฝนกับน้ำสะอาดให้ข้นๆ นำมาทาบาดแผลที่ถูกกัดได้ทุกชนิด (ทรง ขวัญมา)

วิธีที่ 6 ว่านງ หากถูกภูมิใจกัดให้เอาหัวว่านง (มีหัวคล้ายหัวหอมใหญ่ ดอกขาวลายชมพูคล้ายว่านสีทิศ) เอามา 2 หัว หัวแรกนำมาตำให้ละเอียด แล้วนำมาพอกแผล อีกหัวนึงหัวนำมาฝนกับน้ำชาไว้ ให้กิน ถ้าไม่มีหัวก็ใช้ใบได้ แต่ถ้าเป็นตะขاب งูจงอาจงูเห่าให้ใช้หัวเท่านั้น ทั้งคันน้ำกินและพอกที่แผลด้วย (สำเรียน วงศ์ฉะรัตน์)

วิธีที่ 7 การรักษาพิษงูจงอาจ ถ้าเป็นงูจงอาจกัด ผู้ป่วยอาจจะตายนายในชั่วโมงเดียวต้องรีบรักษาดังนี้

7.1 ว่านนางคำและว่านขอทอง ผู้ป่วยจะมีอาการปวดทึ้งตัว ง่วงนอน แผลจะแดงขึ้นเป็นวงกว้างเร็วมาก ต้องใช้ว่าน 2 ตัว ควบกันคือ 1) ว่านพญางูตัวเมีย คือ ว่านนางคำ 2) ว่านพญางูตัวผู้ คือ ว่านขอทอง (มันจะออกเป็นวงๆ เหมือนหัวงู) ล้างให้สะอาด เคี้ยวสดๆ หรือตำละเอียดแล้วโปะที่แผล และนำว่านมาตำให้ละเอียด คั้นน้ำ ให้ผู้ป่วยกิน (สาย อนุสริยา)

7.2 หัวเอื้อง เอาหัวเอื้องที่ดอกอยู่ปลายมาคั้นน้ำกิน และพอกแผล (ทองสา เจริญตา)

วิธีที่ 8 การรักษาพิษงูเห่า ผู้ป่วยจะมีอาการกระหายน้ำ ง่วงนอน หายใจไม่เต็มที่ แผลแดงขยายช้ำ ไม่กว้างมากนัก ต้องให้ยาสีนและรสมاءเบื้อง โดยใช้โลหะหนังแดงและรากดีคิน (สามสิบดีราชดัด) นำมาฝนใส่น้ำมะนาวหรือเหล้า ใช้กินและทา ให้ทำไปเรื่อยๆ จนกว่าจะหาย (สาย อนุสริยา)

ตอนที่ 2.6 สมุนไพรที่ใช้ในการบำบัดอาการท้องเดินเฉียบพลัน

หมอนพื้นบ้านในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทำการบำบัดอาการท้องเดินเฉียบพลัน ดังนี้

วิธีที่ 1 กลวยน้ำว้า ใช้กลวยน้ำว้าดิบ 1 ผล นำมาฝน กลวยดิบต้องหันหัวเปลือก ทำเป็นแวนไม่เกิน 6 ชิ้น จิ้มเกลือ เคี้ยวกินเลย 4-6 ชิ้น กินของฝาดแล้วอาการท้องเดินจะหายไปเอง (สมาน นราดล, หนูอน ตาลพรศรี, ทรง ขวัญมา)

วิธีที่ 2 ฟรัง ใช้ได้ 4 วิธี ดังนี้

2.1 เคี้ยวกลืน ใช้ใบฝรั่งชิ้นของพื้นบ้านครึ่งแก่ครึ่งอ่อน (เพสลาด) สัก 2-3 ใบ เอามาเคี้ยวกลืนน้ำไปหมดแล้ว คายากทิ้ง กินชา้อกได้เลยโดยเด็ดใบมาเคี้ยว คายากทิ้งไปประมาณ 10 นาที หลังจากนั้นอาการท้องเสียจะดีขึ้น หรือเอาลูกฝรั่งติบมาเคี้ยว แล้วกลืนเลยก็ได้ผลเช่นกัน

2.2 คันน้ำกิน เอยาออดฝรั่ง 1 กำมือ เอามาตำ คันน้ำกิน กินชา้อกได้ทุกช่วงเวลา

2.3 ต้มน้ำกิน เอยาออดใบฝรั่งมาต้ม ยอดฝรั่งต้องหักมาหั้ง ก็แล้วก็นำมาม้วนๆ มัดแล้วก็เอามาต้มเลย ใส่น้ำสักสองขั้นหรือน้ำท่วมยา เคี้ยวให้เหลือสักขั้นครึ่ง กินแทนน้ำได้เลย

2.4 ชงน้ำดื่ม ใช้ใบฝรั่งเพสลาด 10 ใบ ปั้งไฟ ชงน้ำร้อน 1 แก้ว ดื่มได้ 2 ครั้ง ดื่มอย่างน้อยวันละ 4 ครั้ง ใบฝรั่ง ยอดฝรั่งและลูกฝรั่งติบใช้รักษาอาการท้องเดินได้ดี หมอนพื้นบ้านจะนิยมใช้ตัวนี้ (หลวงพ่อวิบูล คุณการ, พยนต์ โภภารี, นิรันดร อภิบาล, สิงห์ บรรเทาโภยม, ทรง ขวัญมา)

วิธีที่ 3 แค ใช้เปลือกแคนครึ่งกำมือ เอาน้ำใส่ประมาณ 3 แก้ว ต้มให้เหลือ 1 แก้ว ทิ้งไว้ให้เย็น กิน 1-2 ครั้ง ก็หาย หรือเอาเปลือกแคนประมาณ 1 ฝ่ามือ (1 ส่วน) มาปั้งไฟ ต้มกับน้ำปูนใส 10 ส่วน ดื่มครั้งละ 2 ข้อนแกง วันละ 4 เวลา (สำเรียน วงศ์ณรงค์, ทรง ขวัญมา)

วิธีที่ 4 ตันประดู่ ใช้เปลือกตันประดู่เอ่าเท่าหัวแม่มือผู้ป่วยก็พอแล้ว เคี้ยวกลืนแต่น้ำ คายากทิ้งไป เคี้ยวไม่เกิน 3 ชิ้น อาการท้องเดินก็น่าจะหยุดแล้ว หรือเอาเปลือกตันประดู่มาแช่น้ำกินก็ได้ (สมาน นราดล, อาณ อุทโท)

วิธีที่ 5 คุณ (ราชพฤกษ์) ใช้เปลือกตันคุณประมาณ 1 กำมือ เอามาต้ม เอาน้ำใส่ประมาณ 3 แก้ว ต้มให้เหลือ 1 แก้ว ทิ้งไว้ให้เย็น กินแค่ครั้งสองครั้งก็หาย ไม่ต้องดูราย (ใบและฝักคุณกินแล้วถ่าย) เปลือกมีร่องรอยแล้วหยุดถ่าย (สำเรียน วงศ์ณรงค์)

วิธีที่ 6 เปือยเลือด ให้นำเปลือกเปือยเลือดมาย่างไฟ เอาเกลือทาก่อน เอามาแช่น้ำประมาณ 1 ขัน น้ำจะเป็นสีแดง กินได้เลย อาการท้องเดินจะหาย (ยวน หนองแคน)

วิธีที่ 7 ตันชาด (ชาด, พันชาด, ตระ, ตะแบง) ใช้เปลือกหรือเนื้อไม้ของตันชาดใบใหญ่ ต้มเอาน้ำดื่ม แก้อาการถ่ายบ่อย/ถ่ายเป็นน้ำได้ผลดี (บุญหนา ระหว้า)

วิธีที่ 8 ajanเครือ (กวางเครือ) ให้ตัดเฉพาะjanเครือมา 3 ชิ้นๆ ละ 2 ข้อนึ่มือแล้วผ่า ทาเกลือปั้งไฟ แช่น้ำเย็น 1 แก้ว น้ำจะเป็นสีแดง กิน 2 ครั้งๆ ละ ครึ่งแก้ว ห่างครึ่งชั่วโมง กินแก้ท้องเดิน บิดหรือบิดมูกเลือดก็หาย (ประเสริฐ แท่งทิน)

วิธีที่ 9 ทับทิม มี 2 วิธี ดังนี้

9.1 ลูกทับทิมอ่อน เอาลูกทับทิมอ่อน 1 ลูก โขลกให้ละเอียด ใส่น้ำผึ้งกิน ถ้ายังไม่หายก็กินซ้ำได้อีก อาจกินทุก 1-2 ชั่วโมง กินบ่อยๆ ยิ่งดี แทนจะถ่ายไม่ออก (หลวงพ่อวิบูล คุณการ)

9.2 ทับทิมแดง เอาใบและกิ่งทับทิมแดงมา 1 กำเมือ นำมาม้วนแล้วใช้ตอกมัด 3 ปลอก ใช้ตอกสวนกัน ต้นตอกต้องหันเข้าหากัน การแก้โรคอย่าเอาตอกไปทางเดียวกัน ต้มใส่น้ำ 2 ถ้วย ต้มให้เหลือ 1 ถ้วย กินให้หมด อาการท้องเดินจะหยุดทันที กินสัก 3 ถ้วยก็หาย (ทรงพล เดชพันธ์)

9.3 ลูกทับทิมแก่ เอาเปลือกลูกทับทิมแก่มาฝนกับน้ำ หรือน้ำปูนใส่ให้ข้นๆ ตีมครั้งละ 2 ข้อนแกง วันละ 4 เวลา ก็หยุดถ่ายได้ชั่นกัน (ทรง ขวัญมา)

วิธีที่ 10 พริกป่า (พริกกา พริกป่านก) (*Tabernaemontana pauciflora* Blume) เอารากพริกป่ามาฝน ใส่น้ำเหล้าให้กิน มีรสเผ็ดและชาลีน รักษาอาการท้องเดินอย่างรุนแรงได้ผลดีนัก (สอย เพชรฤทธิ์)

วิธีที่ 11 ต้นมะม่วง เอาเปลือกต้นมะม่วงมาสักสองนิ้วเมือ เอามาต้มกับน้ำประมาณ 1 แก้ว ต้มให้น้ำเดือด 3-4 นาที เอาลงแล้วทิ้งให้อุ่น กินน้ำ ถ้าไม่หยุดก็กินต่อ (สิงห์ บรรเทาโญม)

วิธีที่ 12 มะกอกกัน (หมากเหลี่ยม มะกอกเกลี้ยน มะกอกเลือด) เอากิ่งมะกอกกันมาปอกเปลือกให้เหลือแต่พิรุข้างใน ต้มน้ำเดือดแล้วเทใส่แก้ว แล้วก็เอากิ่งมะกอกกันแข็งไปสัก 2-3 นาที ก็เอารากมา เอาน้ำมาดื่มได้เลย ท้องเสียจะหยุดกะทันหัน แล้วอาจทำให้ท้องอืดด้วย (สิงห์ บรรเทาโญม)

วิธีที่ 13 ไน้มหามะ (อบเชยตัน/แมจฉาจีด/สะเดาด) เอาไน้มหามะมาฝนกับน้ำสะอาดครึ่งขันให้ข้นๆ กินต่างน้ำท้องเสียจะหยุดทันที เป็นยาที่ดีที่สุด (อาน อุทโท)

วิธีที่ 14 เครือเขาม梧 (หมากยาง ตาม梧) เอาเศษเครือเขาม梧มาฝนกับน้ำสะอาดครึ่งขันให้ข้นๆ กินต่างน้ำท้องเดินจะหยุดชั่นกัน (อาน อุทโท)

วิธีที่ 15 สีเสียด เอาเปลือกสีเสียดมาแข่น้ำ ให้ผู้ป่วยกินแทนน้ำ รักษาอาการท้องเดินได้ (สอย เพชรฤทธิ์)

วิธีที่ 16 ต้นกะเลา (หมากกะเลา) ถ้าถ่ายไม่หยุดเอาเปลือกต้นกะเลา (ที่ปลูกตามถนน ดอกสีม่วงๆ) ถากเปลือกต้นกะเลาออกมากซับน้ำเกลือ ปั้งไฟ แล้วเอาไปแข่น้ำกิน กินแค่ครั้งสองครั้งก็หายแล้ว ถ้ารีบมากก็เอาเปลือกต้นกะเลามาแข่น้ำกินได้เลย (สถิต ศรีสวัสดิ์)

วิธีที่ 17 มะค่าแต้ เอาเปลือกมะค่าแต้แข่น้ำสะอาด ประมาณ 2 -3 ชิ้น แข่กับน้ำธรรมชาติ พอกออกสีแดง แล้วดีม ครั้งละแก้ว ทุกวันสองครั้ง ประมาณ 2 – 3 แก้ว ก็หายแล้ว (บัน เชื้อคำอด)

วิธีที่ 18 สะแบง (เหียง, ยางเหียง) ถ้ารักษาท้องร่วงอย่างแรงแบบหนอนพื้นบ้านก็ใช้รากสะแบงประมาณ 1 กำเมือ ใส่น้ำประมาณ 1 ขันหรือครึ่งลิตร เอารากสะแบงมาแข่น้ำประมาณ 5 นาที กินไปเรื่อยๆ มันจะค่อยๆ เล้าไปเรื่อยๆ เอารากสะแบงดีที่สุด แข่น้ำดีมอยู่กลางป่า ไปโรงพยาบาลไม่ทันแล้ว (สมยา รัตนพลธี)

วิธีที่ 19 เพกา จิงอ่อนและข่าอ่อน เอาเปลือกเพกา จิงอ่อนและข่าอ่อนอย่างละ 1 กำมือ น้ำอ้อย พอประมาณ ตำให้ลละเอียดกิน กินตอนเย็นเข้าก็หาย ถ้ายังไม่หายกินซ้ำอีก รักษาอาการท้องร่วง รุนแรงได้ผลดีนัก (ฟอง อุทัย)

วิธีที่ 20 มะขามเทศหรือตะแกง ใช้รากมะขามเทศ ใส่น้ำชาขาวข้าว ฝนให้น้ำข้นๆ แล้วกินเลย ประมาณ 2 - 3 อึํก ถ้าหากรากมะขามเทศไม่ได้ให้ใช้รากตะแกงแทนก็ได้ เอามาฝนกับน้ำชาขาวเหมือนกัน ใช้รักษาอาการท้องเสียอย่างแรงหรือถ่ายไม่หยุด (ทองสุน พึงกุคล)

วิธีที่ 21 แค หัวหอมแกง เกลือ น้ำตาลและเหล้า เอาเปลือกแค 120 กรัม (1 กำมือ) ล้างให้สะอาด ทบุให้แตกหัวหอมแกง 3 หัว เกลือ 1 ช้อนชา น้ำตาลทรายขาว 3 ช้อนโต๊ะ เหล้าประมาณ 50 มิลลิลิตร ใส่น้ำ 750 มิลลิลิตร ต้มรวมกันประมาณ 20 นาที ให้เหลือ 300-350 มิลลิลิตร ดีมครั้งละ 4 ช้อนโต๊ะ ดีมเรื่อยๆ ทุก 2 ชั่วโมง จนกว่าอาการจะหายเลา ได้ผลดีมากในการรักษาท้องเดินอย่างแรง (พระอาจารย์ธาตุรี อุปปัลวนโน)

วิธีที่ 22 สมอไทย สะเดาและอ้อยช้าง เอาเปลือกสมอไทย รากสมอไทย รากสะเดา (รสมมfad) รากอ้อยช้าง อาย่างลงทะเบ่า กัน ต้มกับน้ำ ใส่น้ำท่วมยา ต้ม 3 เอ้า 1 เอาน้ำมากิน กินต่างน้ำไปเรื่อยๆ จนกว่าอาการท้องเดินจะหายไป แต่ห้ามกินใจไก่ เพราะจะทำให้ท้องเดินมากขึ้น (ซอย สุขพินิจ)

วิธีที่ 23 เปล้าน้อย พะเนียงหัด และเปือยเลือด ใช้แก่นเปล้าน้อย เปลือกต้นพะเนียงหัดและแก่นเปือยเลือด อาย่างลงทะเบ่า น้ำมือ ใช้น้ำ 1 ขัน ต้มให้น้ำเดือด 15 นาที แล้วกินแทนน้ำ 1 แก้ว (พะเนียงหัดอยู่ในป่าช้า) (ทองสา เจริญตา)

ตอนที่ 2.7 สมุนไพรที่ใช้ในการบำบัดภาวะอาหารเป็นพิษ

หมอนพื้นบ้านในภาคตะวันออกเนียงเหนือบำบัดภาวะอาหารเป็นพิษ ดังนี้

วิธีที่ 1 รังจีดอกม่วง รังจีดอกม่วงช่วยดูดพิษที่มีฤทธิ์ร้อนจากเห็ด กลอย อาหารทะเล แมลงดาถ่ายและเขื้อจากหน่อไม้ปีบ มีวิธีใช้ 4 วิธี ดังนี้

1.1 กินใบสด ถ้าฉุกเฉินเอาแค่ใบก็พอแล้ว ส่วนมากใช้ใบจากต้นที่อายุประมาณ 1 ปี ขอให้ใช้ใบแก่จัด ใบอ่อนไม่เอา ขยายสมน้ำ กินน้ำเลย หรือเคี้ยว 6 ใบ กินน้ำเลย คายกาบทึ่งไป ถ้ายังไม่ดีขึ้นให้กินขาไก่อกครั้ง กินได้เรื่อยๆ

1.2 ใบสดคันน้ำกิน เอาใบரางจีดมา 1 กำมือ ตำให้แหลก ผสมน้ำพอประมาณ คันเอ่าแต่ น้ำกิน หรือนำมามาใส่เครื่องป่นกับน้ำสะอาด กรองเอ่าแต่น้ำกิน รับรองว่า 20 นาที หาย

1.3 ต้มน้ำกิน

1.3.1 ใบและเการางจีด เอาрагจีดอกม่วงทั้งใบและเกาประมาณ 1 กำมือ ต้มกับน้ำ

2 – 3 ถ้วย พอดีอดสักครู่ ทึ่งไว้ให้เย็น กินต่างน้ำ แก็พิปีได้หมดเลย พิษจากกินเม็ดลำโพง แมงกะพรุน เห็ดพิษ กลอยพิษ ก็ใช้ได้ผล หมอยังบ้านบางรายใส่ตากวงและตะไคร้ตันด้วยเพื่อแต่งกลิ่นและแต่งสี น้ำ ต้มที่ได้จะเป็นสีแดงและหอมตะไคร้

1.3.2 รากรางจีด ใช้รากรางจีด 1 กำมือ น้ำ 500 มิลลิลิตร ต้มประมาณ 5 นาที เอามา กินต่างน้ำ ส่วนใหญ่กิน 500 มิลลิลิตร อาการมาเห็ด/ มากกลอยก็ดีขึ้นแล้ว

1.4 ฝนกิน เอาเฉพาะร่างจีดออกม่วง 2 ข้อนิ้วมือ มาฝนกับน้ำสะอาดให้ข้นๆ แล้วนำมากิน ใช้น้ำประมาณ 1 แก้ว มาเห็ด มากกลอย เปือปลาสามกีใช้ได้ ถ้าอาการรุนแรงกินซ้ำได้ทุก $\frac{1}{2}$ - 1 ชั่วโมง (สอย เพชรฤทธิ์, สมาน นราดล, หลวงพ่อวิบูล คุณการ, มา หินเพชร, หนูอน ตาลพรศรี, บุญหนา ระหว่าง, ทองผา ประติโยเก, บุญรื่น ฝ่าระมี, สีวนวน ทุมแสง, ทรง ขวัญมา, สมยา รัตนพลธี)

วิธีที่ 2 ย่านางแดง ใช้เด็กลายวิธี ดังนี้

2.1 กินใบสด เอาใบย่านางแดงมาสัก 1 กำมือ ขี้ เคี้ยวเล่นน้ำ ซ้ำได้เหมือนกับร่างจีด

2.2 ต้มน้ำกิน เอา.y่านางแดง 15 ใบ ต้มน้ำ 3 แก้ว ต้มน้ำพอเดือด กินบ่อยๆ หรือใช้มา ย่านางแดง 3 - 5 ท่อน ไปต้มกับน้ำ 3 แก้ว จนเดือดและน้ำออกสีแดง ดีมต่างน้ำ

2.2 ฝนกิน เอาเฉพาะร่างแดงมาฝนกับน้ำสะอาด 1 แก้ว ฝนจนน้ำขุ่นข้น นำมาดีบบ่อบ่าย รักษาได้ทั้งกินผิดทั่วๆ ไปและพิษจากเห็ด กลอย และเม็ดลำโพง (สมาน นราดล, หลวงพ่อวิบูล คุณการ, สำเร็จ เพียง, ฟอง อุทัย, ยวน หนองแคน)

วิธีที่ 3 ร่างจีดออกม่วงและย่านางแดง เอาใบร่างจีดออกม่วงกับใบย่านางแดงอย่างละ 5 ใบ เอามาใส่น้ำ 1 แก้ว ต้มเดือดประมาณ 5 นาที ร่างจีดออกม่วงเอาทั้งใบและเตา คนละครึ่งกับย่านางแดง กินซ้ำได้ทุก 2 ชั่วโมง แค่นี้ก็เอาอยู่แล้ว ยาแผนปัจจุบันแพ้สองตัวนี้ มาเห็ด มากกลอย แพ้อาหารทะเล พิษจากเม็ดละหุ่ง/เม็ดลำโพงก็ใช้สูตรนี้ได้ (ล้วน แพทย์สา)

วิธีที่ 4 ร่างจีดออกม่วง ย่านางแดงและย่านางเขียว ให้อา 1) ร่างจีดออกม่วง $\frac{1}{2}$ กำมือ 2) ย่านางเขียว 1 กำมือ และ 3) ย่านางแดง 1 กำมือ เอาทั้ง 3 อย่างมารวมกัน ใส่น้ำ 2 กระบอก ต้ม เหลือ 1 กระบอก กิน 1 แก้ว ถ้าอาการยังไม่ทุเลากินต่อหลังอาหารเช้า กลางวัน เย็น จนกว่าจะตดหรือ ถ่าย ห้องจะยุบลง กินได้ถึง 3 วัน ไม่เกิน 5 วัน ถอนพิษทุกอย่างในร่างกายออก ทั้งพิษจากเห็ดหรือ ลำโพงก็ใช้ได้ผลดี (ทรงพล เดชพันธ์)

วิธีที่ 5 หมีเหม็น (หมี) เอาใบหมีเหม็นมาสัก 1 กำมือ มาตำให้ละเอียด คั้นเอาน้ำกิน ครั้งเดียว ก็หาย (มา หินเพชร)

วิธีที่ 6 จางจีด ใช้รากจากจีดผ่านกับน้ำกินบ่อยๆ ไม่อันตราย ถ้าเป็นยาแม้/ยาบ้า/สปุ่ดា/ พิษจากเห็ด กลอย กินปุบจะหายทันที (อาน อุทโห, พรหมมา จันทะเสน)

วิธีที่ 7 โลดทะนงแดง (นางแซงแดง) เอาโลดทะนงแดงมาผ่านกับน้ำชาข้าว 50 มิลลิลิตร ผน จนน้ำข้น กินทีเดียวจะอาเจียนออกมานะ พิษจากเห็ดหรือพิษจากเม็ดลำโพงก็ใช้วิธีเดียวกัน (ฟอง อุทัย, ทรง ขวัญมา)

วิธีที่ 8 ว่านขมิ้นดำ ใช้ว่านขมิ้นดำ 1 หัว เคี้ยว กิน ต้มน้ำตาม แก้พิษจากเห็ด พิษจากเม็ด ลำโพงหรือสปุ่ดแดงได้ดี (สอย เพชรฤทธิ์)

วิธีที่ 9 ว่านขอทองแก้ เอาว่านขอทองแก้ 4-5 หัว ล้างให้สะอาดมาเคี้ยวกลืนเลย รักษาอาหารเป็นพิษได้ทุกชนิด (ทรง ขวัญมา)

วิธีที่ 10 เครื่อเขามากข้าว เอาเครื่อเขามากข้าวมาผ่านกับน้ำสะอาดจนน้ำข้นๆ ให้ผู้ป่วยกินน้ำ ไม่นานก็หายมาเห็ด (นิน ทะนุบำรุง)

วิธีที่ 11 ปลาไหลเผือก (เอียนด่อน, หยิกป่อง, พญาракเดียว) ถ้ามาเห็ด เมาหอยจนห้องเสียหรืออาเจียน ให้อารากปลาไหลเผือกอายุ 6 ปี ขึ้นไป ผนกับน้ำจิ่งขุ่นขันสัก 1 แก้ว กินเช้า-กลางวัน-เย็นเลย (หลวงพ่อวิบูล คุณการ)

วิธีที่ 12 แ xen ขึ้นาก ผนราก xen ขึ้นากกับน้ำธรรมชาติ ต้องใช้น้ำ 1 ขันใหญ่ๆ ผนจนน้ำขันขุ่น กินให้หมด กินมากๆ ดี ไม่อันตรายและหายเร็ว (ยวน หนองแคน)

วิธีที่ 13 กระบอก เอาเปลือกไม้กระบอกมาประมาณ 1 กำมือ แข่น้ำจิ่งออกสี (1 แก้ว) ประมาณ 10 นาที กิน หรือเคี้ยวกลืนเลย ไม่มีอันตราย อาหารเป็นพิษใช้ได้ผลดี (บัน เชื้อคำยด)

วิธีที่ 14 ขนุนหนัง เอารากขนุนหนังมาผ่านกับน้ำชาข้าวประมาณครึ่งแก้ว ผนจนน้ำมันขุ่น ต้มครั้งเดียว อาการอาเจียนรุนแรงจะหายเลย (ซอย สุขพินิจ)

วิธีที่ 15 หนามหัน ใช้ยาผนจากรากหนามหัน ถ้าห้องเสียต้องผนกหัวหรือผนทางหัวของราก กับน้ำสะอาดให้ข้นๆ กินเป็นระยะ จนหยุดถ่ายซึ่งเป็นการรักษาอาการห้องเสีย แต่ถ้าผนทางปลายราก กับน้ำสะอาดให้ข้นๆ ให้ผู้ป่วยกินเป็นระยะ จนหยุดอาเจียน ซึ่งเป็นการรักษาอาการอาเจียน [ผนก (หัว) หัวมีถ่าย ผนปลายหัวมีรา] (ทองสา เจริญตา)

วิธีที่ 16 พุงแก (ไซซู) เอาต้นพุงแกหรือไซซูขนาดนิ่วหัวแม่เท้า ยาวสักสองคืบ ตัดมาชุดให้ เป็นชุดประมาณ 1 กำมือ ใส่น้ำ 1 แก้ว กินเฉพาะน้ำ สัก 10 นาที ก็ไม่อ่าเจียนแล้ว ใช้รักษาอาการอาเจียนรุนแรงได้ (หนูอ่อน ตลาดพรศรี)

วิธีที่ 17 ร่างจีดกับเห็ดแดง (เห็ดจากไม้แดง) เอาเห็ดที่เกิดจากต้นไม้ที่เป็นไม้แดงซึ่งเป็นไม้

เนื้อแข็ง 1 กำมือ เอามาผสมกับรังจีด 1 กำมือ ใส่น้ำท่วมยา แล้วเอามาต้มให้เดือด กินได้เลย กินหน้าอเดียว ประมาณ 2-3 ถ้วย กินติดต่อกันเลยหรือกินต่างน้ำไปได้เลย (บุญเพ็ญ ผ่านโพธิ์คำ)

วิธีที่ 18 สมัดน้อย สมัดใหญ่ และรากต้นพวงพีแดง พากที่เปื่อเห็ด เปือหอย เปือทุกอย่างให้ใช้ยาสามราก คือ รากต้นสมัดน้อย รากต้นสมัดใหญ่ และรากต้นพวงพีแดง ให้อารากสามอย่างหาดูดมาไว เมื่ออาหารเป็นพิษก็ฟันกินหายหมดเลย พากแสงลง แม่ลูกอ่อน ผิดสำแดงฟันกินหายทันที เวลาฝนใช้สัดสวนเท่า ๆ กัน กินครั้งเดียวหาย แล้วแต่เราจะกิน ประมาณ 2-3 ชั่วโมงกินครั้งก็ได้ (บุญเลิศ อนุศรี)

วิธีที่ 19 ว่านรังจีด สำโรง และถ่านหุงข้าว ถ้าอาหารเป็นพิษหรือมาเห็ดพิษ ผู้ป่วยมักจะมีอาการวิงเวียน มีนง อาเจียนและห้องเสีย ให้อาหารว่านรังจีด 2 หัว เปืออกสำโรง 50-60 กรัม ถ่านหุงข้าว (ไม้อะไรก็ได้) 2 ก้อนใหญ่ หั่ง 3 อย่าง ใส่น้ำประมาณ 700 มิลลิลิตร ต้มให้นานจนเหลือ 350 มิลลิลิตร ที่สุดให้เย็น ผสมน้ำเงือกจาก ข้าวสารข้าวเหนียวกำมือหนึ่ง โรยลงใบในยา เอาน้ำมาต้มถอนพิษ จิบนำครั้งละครึ่งช้อนโต๊ะ กินซ้ำๆได้เรื่อยๆ จนกว่าอาการจะดีขึ้นมากไปก็ไม่เป็นไร ยาที่ได้จากการต้มข้าวสารเหลือน้ำน้อย เอาน้ำเจือจางได้ กินได้เรื่อยๆ ขับเหื่อออก ตาจะสว่างก่อน จะมองเห็นหน้าคนก่อน คนที่ถูกผักหวานมากก็ใช้ได้ (ปัจจุบันมีต้นไม้ชนิดหนึ่งคล้ายผักหวาน ชาวบ้านเก็บมากิน แล้วเกิดพิษ) (พระอาจารย์ราตรี อุป.ปวน.โน)

วิธีที่ 20 朗ແಡງກັບຮັງຈີດ ເອເຄາຮາງແດງ (ຕັນມັນຈະແດງ) ອຸກ່ານໍາ ເປັນຍາແກ້ວ່າເຈັນໄດ້ເປັນຍາຍ່າງດີເລີຍ (ພຍນົດ ໂອການີ)

วิธีที่ 21 ເຄື່ອງເຂາມວຸກຂາວກັບຈວງໂຮມ ถ้ากินเห็ดพิษ ยาที่ใช้ประจำในหมู่บ้านเป็นยาแผน คือ 1) ເຄື່ອງເຂາມວຸກ 2) ແກ່ນຈວງໂຮມ ເອສມູນໄພຣ້ທັງ 2 ຜົນມາຟນກັບທິນຈົນນໍ້າຊຸ່ນ ຜສມນໍ້າ 1 ແກ້ວ ให้ຜູ້ປ່າຍກີນ ถ้าอาการไม่หนัก 1 ແກ້ວກໍ່ຫຍາ ບໍ່ມີກຳນົດຫົວໜ້າກັບຫົວໜ້າ 2 ທີ່ມີໂຮງ (ປະເສີ້ງ ແທ່ງທິນ)

วิธีที่ 22 ແກ້ມອັນ ຕາກວົງ ຕາໄກ້ ໂດຍມີຮູ້ລົ້ມ ຮາກຮະເພຣາແດງ ຕະໄຄຮ່ອມແລະແຫ້ວໝູ ເອ ແກ້ມອັນ (ເປັນຕັນໄນ້ນາດກລາງ ພິວເປີລືອກຫາ ໃບຄລ້າຍໃບຫວ້າ) ຕາກວົງ ຕາໄກ້ ໂດຍມີຮູ້ລົ້ມ ຮາກຮະເພຣາແດງ ຕັນຕະໄຄຮ່ອມ ແລະ ຫ້ວແໜ້ວໝູ ຖຸກຍ່າງເທົ່າງ ກັນ ໄສ່ນໍ້າທ່ວມຍາ ຕົ້ມເດືອດປະມານ 10 – 15 ນາທີ ພອຍາອອກກີ່ເຈາມາກີນໄດ້ເລີຍ ກີນແຮກໆ ກົງຈະອາເຈັນອອກມາ ຄ້າຍັ້ງໄມ່ອາເຈັນກີນໄປເຮືອຍໆ ກີນໄປຈົນຍາອອກຖີ່ທີ່ຜູ້ປ່າຍທີ່ອາເຈັນທີ່ຄ່າຍ ພອອາເຈັນອອກມາແລ້ວກີ່ຈະຫຍຸດ ຄວາງດອກຈຳພວກໄກ່ ຮັ້ນໄມ້ ອາຫາທີ່ເຜັດຈັດ ເຄີ່ມຈັດ ແລະ ດົ່ມດື່ມເຫຼົ້າ ສູບບຸຫຼີ (ສິງຫຼີ ບຣະເທາໂຂນ)

ตอนที่ 2.8 ສມູນໄພທີ່ໃຊ້ໃນການບຳບັດພິພິຈາກສາຮາເຄມີ

ໜ່ອມພື້ນບ້ານໃນກາຕະຫົວໜ້າອອກເນື່ອງແນີ້ນີ້ບຳບັດພິພິຈາກສາຮາເຄມີ ເຊັ່ນ ຍາກຳຈັດວັນທີ່ ເປັນຕັນ ດັ່ງນີ້

วิธีที่ 1 راجจีดอกม่วง การใช้ร่างจีดอกม่วงบำบัดพิษจากสารเคมีวิธีการดังนี้

1.1 กินใบสด ต้องกินในร่างจีดสดก่อนออกไปฉีดยาฆ่าแมลงแค่ 6-8 ใบ กลับมาเก็บต้องกินอีกหลังกลับมาให้กินอีก 6 ใบ เอาใบสมบูรณ์ (หลวงพ่อวิบูล คุณกร, สมาน นราดล, สำเรียน วงศ์ณัชรัตน์, พยนต์ โภภัย)

1.2 คันน้ำกิน ใช้ใบและถ่านร่างจีดอกม่วง 1-2 คำเมือ ตำให้ละเอียด คันเนา้าหรือผสมน้ำชาวช้าดื่มบ่อยๆ จนกว่าอาการผิดปกติจะดีขึ้น (หลวงพ่อวิบูล คุณกร, สมาน นราดล, สำเรียน วงศ์ณัชรัตน์)

1.3 ต้มกิน ถ้าได้รับยาฆ่าแมลงมากๆ เอาในร่างจีดแก่ๆ 2 คำเมือ นำมาต้มกับน้ำ 3 แก้ว ต้มให้เดือดประมาณ 10 นาที ทิ้งไว้ให้เย็น กินแทนน้ำหรือกินก่อนอาหารเช้า-กลางวัน-เย็น ครั้งละแก้วก็ได้ (หลวงพ่อวิบูล คุณกร, สมาน นราดล, สำเรียน วงศ์ณัชรัตน์, หนูอน ตาลพรศรี, นิรันดร อภิบาล, บัน เชื้อคำยอด, ทรง ขวัญมา)

วิธีที่ 2 ย่านางแดง มีทั้งยาต้มและยาฝน ดังนี้

2.1 ต้มกิน เอา.y่านางแดงทั้งเลาหั้งใบ 1 คำเมือ ต้มกับน้ำ 3 แก้ว ต้มให้เหลือ 1 แก้วครึ่ง กินก่อนอาหารเช้า-กลางวัน-เย็น ครั้งละแก้ว โรงพยาบาลจะเลือดจะไม่เจอสารพิษ (หนูอน ตาลพรศรี, บัน เชื้อคำยอด)

2.2 ฝนกิน เอา根ย่านางแดงมาฝนกับน้ำสะอาดครึ่งแก้ว ฝนให้น้ำขุนขัน กินก่อนอาหารเช้า-กลางวัน-เย็น ครั้งละแก้ว แกพิษจากยาฆ่าแมลงได้ (นิน ทะนุบำรุง)

วิธีที่ 3 ย่านางเขียว เอาใบย่านางเขียว 1 คำเมือ ตำให้ละเอียด คันน้ำ กรองเอากาเกออกแล้วกินเลย กินครั้งเดียว หรือสองสามครั้งก็หายแล้ว ขับพิษจากยาฆ่าหญ้าและยาฆ่าแมลงได้ดี (ล้วน แพทย์สา)

วิธีที่ 4 راجจีดและย่านางแดง ให้อาเลาและใบราชจีดและย่านางแดงเสมอภาค ต้ม 3 เอา 1 เอาน้ำกินประจำก็จะหายจากพิษยาฆ่าแมลง/ยาฆ่าหญ้าในการทำไร่ ทำนา ทำสวน (พรหมา จันทะเสน)

วิธีที่ 5 ว่านกำลังม้าขาว เอาว่านกำลังม้าขาวมา 1 หัว เคี้ยวคลื่นเลย กินซ้ำได้อีกประมาณ 3 ครั้ง กินครั้งหนึ่งประมาณ 1 ข้อนิ้วเมือ กินแค่นี้ก็หายเลย นอกจากรักษาอาการปวดหัว คลื่นไส้อาเจียน จากพิษยาฆ่าหญ้าได้แล้ว ยังรักษาอาการเมารถมาเรือ ปวดห้อง ห้องเสีย และแก้อาการเม้าสรุราได้ด้วยครพกติดกระเป้าไว้ (ยวน หนองแคน)

วิธีที่ 6 ว่านrajจีด ผู้ที่ได้รับสารพิษจากยาฆ่าแมลงหรือยาฆ่าหญ้ามักมีอาการคลื่นไส้ มีน้ำทวายหรือมีผื่นขึ้น ให้ใช้ว่านrajจีดรักษา ซึ่งมีวิธีใช้ 3 วิธี ดังนี้

6.1 เคี้ยวกิน ถ้าไม่มีไฟ ให้เคี้ยวกินได้เลยสักประมาณ 1 องคุลี เคี้ยวแล้วกลืนเลย ครั้งเดียวได้ผล ถ้ากินร่างจีดแล้วอาการดีขึ้น หลังจากเคี้ยวกลืนไปแล้วอาจมาต้มกินต่อถ้ามีพิษมาก กินวันละ 2 หัว เช้า-เย็น ต่ออีก 3 วัน เกี่ยวกับสารเคมี

6.2 ต้มกิน ใช้หัวว่านรังจีด (เป็นว่านเมืองขึ้น) เอาหัวว่านรังจีดมาต้ม 2 หัว ต้มใส่น้ำประมาณ 1 แก้ววัด ต้มให้เดือดสัก 5-10 นาที ให้น้ำว่านออก แล้วเอาน้ำมาดื่ม ช่วยลดอาการปวดหัวได้

6.3 ทาผื่นคัน เมื่อไปพื้นท่าแล้ว มีผื่นคันขึ้นตามผิวนหนัง ก็ต่ำหัวว่านรังจีด เอาน้ำว่านรังจีดมาทาผื่นที่ผิวนหนังได้เลย (สิงห์ บรรเทาโภม)

วิธีที่ 7 โลดทะนงแดงกับรังจีด เอาโลดทะนงแดง 1 راك (ประมาณ 1 คีบ) กับเดารังจีด 3 ข้อนิ่วเมือ (1 นิ่วซึ้ง) ต้มกับน้ำ 250 มิลลิลิตร (1 แก้ว) คุ้กัน พอดีดี เอามากินต่างน้ำ ถ้าเราไปทำงาน เอายาจากแมลงปีกน้ำ แล้วมีน้ำเงามีร่องรอยให้โลดทะนงแดงกับรังจีดต้มน้ำดื่มไปเรื่อยๆ (ซอย สุพินิจ)

วิธีที่ 8 รังจีดอกม่วง ย่านางเขียว ย่านางแดงและนางพญาเสือโครัง ให้อา 1) รังจีด ดอกม่วง 1 กำมือ 2) ย่านางเขียว 1 กำมือ 3) ย่านางแดง 1 กำมือ และ 4) นางพญาเสือโครัง 1 กำมือ (เป็นตัวควบคุมไม่ให้ยาออกฤทธิ์แรงเกินไป) เอาทั้ง 4 อย่างมารวมกัน ใส่น้ำ 2 กระบอก ต้มให้เหลือ 1 กระบอก กิน 1 แก้ว จะช่วยถอนพิษได้ ถ้าอาการไม่ทุกภัยกินต่อหลังอาหารเช้า กลางวัน เย็น กินได้ไม่เกิน 5 วัน ใช้รักษาผู้ป่วยที่ได้รับพิษจากยาจากแมลงได้ ซึ่งผู้ป่วยมักมีอาการปวดหัว (ทรงพล เดชพันธ์)

วิธีที่ 9 ไฝ dane รังจีดอกม่วงและย่านางแดง เอารากไฝ dane (ภาษากลางเขาเรียก “พุชา”) รังจีดอกม่วง (ใช้ทุกส่วนทั้งใบ ทั้ง莖) ย่านางแดง (เอารากหรือลำต้นแก่ๆ) เอาร่วมกันทั้งสามอย่างประมาณสักกำลังๆ หรือ 1 อ้อมมือ (ภาษาอีสาน) เอามาต้ม ใช้น้ำประมาณครึ่งลิตร ต้มประมาณสัก 5 นาที ตอนแรกก็กินต่างน้ำ ถ้ายังไม่หายปวดหัว คลื่นไส้ ก็กินซ้ำได้ (สมยา รัตนพลวิช)

วิธีที่ 10 ตะไคร้บ้าน ตะไคร้หอมและกระเพราป่า (อีตุ่ลَا) ให้อา 1) ตะไคร้บ้าน 2) ตะไคร้หอม 3) กะเพราป่าหรืออีตุ่ลَاทั้งต้น อย่างละ 1 กำมือ น้ำ 1 ขัน ต้มกับน้ำตาลทรายแดง พอดีดี ทิ้งไว้ให้พออุ่นๆ นำมาดื่มต่างน้ำโดย รักษาอาการปวดหัว มีน้ำใจจากยาจากแมลงและยาจากแมลง (ซอย เพชรฤทธิ์)

วิธีที่ 11 ขมิ้นเครื่อ สาบเสือ รังจีดอกม่วงและไมยราบ ใช้ถูกขมิ้นเครื่อ หัวสาบเสือ ใบและเดารังจีดอกม่วง และไมยราบทั้งต้น โดยเอาถูกขมิ้นเครื่อมาฝานแล้วตากแห้งหรือเอาสดมาเลย และหัวสาบเสือล้างให้สะอาด นำมาทุบหรือหั่น (หัวสาบเสือมีกลิ่นหอม) เอาทั้ง 4 อย่าง เสมอภาคมาต้มกับน้ำประมาณ 4 แก้ว ต้มให้เหลือสองแก้ว แล้วก็กินเช้า - เย็น ประมาณ 3 วัน ยาล้างสารพิษ ยาจากแมลง ล้างออกหมดทุกอย่าง ช่วงที่กินยาห้ามดื่มเหล้าทุกชนิด เพราะพิษจะออกทันที (สุวิศิษฐ์ ศรีสวัสดิ์)

วิธีที่ 12 มะเฟืองเบรี้ยว ไพล ขมิ้นชัน ขมิ้นนางคำ และกระชาย ให้อา

- 1) มะเฟืองเปรี้ยว 1 ลูก 2) หัวไพล 1 ชีด
 3) หัวขมิ้นชัน 1 ชีด 4) หัวขมิ้นนางคำ 1 ชีด
 5) หัวกระชาย 1 ชีด 6) เกลือ 1 ช้อนโต๊ะ 7) น้ำตาล 1 ชีด

นำมาตำรวมกัน แล้วคั้นเอาน้ำดื่ม เช้า – เย็น จนกว่าอาการจะดีขึ้น แก้พิษจากการฉีดยาจากแมลง/ยาจากหลูปในการทำไร่ ทำนา ทำสวนได้ผลดีมาก (สืบวน ทุมแสง)

วิธีที่ 13 จางจีด เสลดพังพอนและสมุนไพรสຳ ถ้าได้รับพิษจากยาจากหลูป มี 3 วิธี ดังนี้

13.1 ยากิน เอารากจากจีด 1 กำมือ ใส่น้ำ 3 ถ้วย ต้มเคี่ยวให้เหลือ 2 ถ้วย ดีมกร่อน 1-2 ถ้วย จากนั้นดื่มต่างน้ำหั้งวันสัก 1 วัน (อาน อุทโท)

13.2 ยาทาแพล ถ้ามีแพลพุพองใช้ใบเสลดพังพอนตัวผู้และตัวเมีย ทั้ง 2 อย่าง ขี้'ใส่ Alcohol 70 % หรือน้ำเหล้ามาเป็นกระสาย พอกแพล ถ้าไม่มีเสลดพังพอนตัวผู้/ตัวเมีย หรือใช้ใบพลูแทนได้ ถ้าเป็นแพลเรือรังให้ใช้เปลือกพะเนียงหัด (สองสิ่ง) ไม้นางจิ้ว เปลือกตะคง (หนามคง) และไม้นางยูบ บดผง ผสมกันเสมอภาค ใส่น้ำให้ยาข้นๆ นำไปเปสีแพลหายโดย หายแน่นอน (อาน อุทโท)

13.3 ยาอาบ เอารสมุนไพรสຳตามาต้มอาบ เช่น ตันจาน กวางเครื่อแดง เป็นต้น เอามาต้ม ถ้าไม่มีให้อาบเปลือกฟ้ามาต้ม เปลือกไม้เต็ง ประดู่ เป็นต้น นำมาต้มอาบกีบุบได้เหมือนกัน (อาน อุทโท)

ตอนที่ 2.9 สมุนไพรที่ใช้ในการบำบัดอาการลมพิษ

หมอยืนบ้านในภาคตะวันออกเฉียงเหนือบำบัดอาการลมพิษ ดังนี้

วิธีที่ 1 ใบพลู ใช้ใบพลูกินมากๆ (ปริมาณที่ใช้ขึ้นอยู่กับความมากน้อยของผื่นลมพิษ) นำไปพลูมาล้างให้สะอาด แล้วโขลกให้ละเอียด ใส่เหล้า 40 ดีกรี หรือแอลกอฮอล์ก็ได้ เอามาทาผื่นวันละ 2-3 ครั้ง ก็หายแล้ว (หลวงพ่อวิบูล คุณการ, มา ทินเพชร, ทรง ขวัญมา)

วิธีที่ 2 ตำลึง มี 2 วิธี ดังนี้

2.1 ใบตำลึงกับเหล้าขาว เอารใบตำลึงแก่ๆ 1 กำมือ มาโขลก ใส่เหล้าขาว เอามาทาผื่นลมพิษ ถ้าไม่มีเหล้าขาวให้เอาน้ำขาวข้าวมาผสมแทน ได้ผลเช่นกัน หากฉุกเฉินก็ยื้อใบตำลึงแล้วเอามาทาผื่นลมพิษได้เลย

2.2 เคาน้ำผึ้ง ใช้เคาน้ำผึ้งแก่ๆ ทุบๆ เอาน้ำมาทาผื่นลมพิษ ถ้ายังไม่หายก็ทาซ้ำไปเรื่อยๆ (หลวงพ่อวิบูล คุณการ, เมย รามฤทธิ์, ล้วน แพทย์สา, สมยา รัตนพลชัย)

วิธีที่ 3 ใบรงจีดออกม่วง ใช้ใบรงจีดออกม่วงสด ใบอ่อนๆ ต้มกิน ดีมากเลย หรือต้มอาบด้วยก็ได้ ต้องเอาใบอ่อน หรือหากฉุกเฉินเอายอดแรงจีดมาขี้'แล้วทาผื่นลมพิษได้เลย (บุญหนา ระหว่าง)

วิธีที่ 4 ใบกระโดน เอาใบกระโดนแก่ๆ มาเคี้ยวแล้วก็พ่นลงไปที่ผื่นลมพิษ (ซอย สุขพินิจ)

วิธีที่ 5 ใบขันุน ใช้ใบขันุน เอาใบอ่อนมาเคี้ยวแล้วพ่นลงไปที่ผื่นลมพิษ (ซอย สุขพินิจ)

วิธีที่ 6 ขมีนชัน เอาหัวขมีนชันมาฝนกับน้ำชาขาว แล้วนำมาทาผื่นลมพิษ (ซอย สุขพินิจ)

วิธีที่ 7 ใบมะระขี้นกับดินจอมปลวก เอาใบมะระขี้นกมาต้มกับดินจอมปลวกแล้วนำมาทาผื่นลมพิษ (ซอย สุขพินิจ)

วิธีที่ 8 หัวว่านนางคำ เอาหัวว่านนางคำมาฝนกับน้ำสะอาด แล้วเอาน้ำมาทาผื่นจะยุบ เมื่อแห้งแล้ว ยังไม่หายทาซ้ำได้อีก (นิรันดร อภิบาล)

วิธีที่ 9 راكกระพงโหม เอารากกระพงโหมส่วนหัวมาทุบให้ช้ำๆ ผสมน้ำ แล้วคั้นเอาแต่น้ำมาทาผื่นจากลมพิษ (สมยา รัตนพลธี)

วิธีที่ 10 รากมะกล้ำต้าแดง ส่วนมากจะเอารากมะกล้ำต้าแดงมาฝนหาผื่นลมพิษ วิธีนี้ถือว่าสุด翎 ถ้ามันหายไปแล้วจะไม่ขึ้นอีก (ถ้าเอาน้ำเหล้าใส่กับใบพลูมันจะยุบไปไม่นาน ประมาณ 2-3 ชม. จะขึ้นมาใหม่ ถ้าอากาศเปลี่ยนแปลง) ถ้าเป็นมากๆ เอามะกล้ำต้าแดงหั่นทั้งต้นทิ้งยอด หั่นมา 1 ถัวยชา ต้มให้เดือด กินถัวยชาเดียวพอ อย่ากินมาก ถ้าไม่จำเป็นไม่ควรกิน เพราะจะทำให้มาได้ ถ้าเป็นลมพิษจะไม่มา เป็นไม่มากก็ไม่ให้ดื่ม ถ้าเป็นมากๆ ถึงดื่มได้ เพราะมันอันตราย (สิงห์ บรรเทาโภ)

วิธีที่ 11 เสลดพังพอนตัวเมียกับดินสอพอง เอาใบเสลดพังพอนตัวเมียกับดินสอพองมาตำผสมกัน ผสมกับน้ำเล็กน้อย ใช้ทารบริเวณที่เป็นลมพิษ ใช้ทابบอยๆ ผื่นจะยุบลง (หนองสีนวน ทุมแสง)

วิธีที่ 12 เสลดพังพอนตัวเมียกับเหล้าขาว เอาใบเสลดพังพอนตัวเมียมาตำให้ละเอียด ใส่เหล้าขาวหรือแอลกอฮอล์ลงไปผสม นำมาทาผื่นลมพิษ (อาน อุทโท)

วิธีที่ 13 เครื่องสังวาลพระอินทร์ เสลดพังพอนตัวเมียกับเหล้า เอเครื่องสังวาลพระอินทร์ผสมกับใบเสลดพังพอนตัวเมีย ตำพอหยาบ แข่เหล้า 40 ดิกรี ทาวันละ 2-3 ครั้งก็หาย (ทรง ขวัญมา)

วิธีที่ 14 ถั่วแอกับกลัวยตับ เอาตันถั่วแอทั้งต้น 1 กำมือกับใบกลัวยตับพอประมาณ มาผสมกัน ต้มกับน้ำประมาณ 500 มิลลิลิตร ต้มให้เดือด นำมากินแทนน้ำ จะหายผื่นคัน (ivan หนองแคน)

วิธีที่ 15 ว่านชักมดลูก ว่านเอ็นเหลือง ว่านมหาเมฆและขมีนชัน การใช้มี 2 รูปแบบ ดังนี้

15.1 ทำน้ำหมัก ถ้าเป็นลมพิษ ผื่นสีแดงและคันให้ใช้น้ำหมัก โดยอาจใส่เม็ด เอยาเพลไม้ หรือว่านชนิดไหนกได้ จำพวกว่านชักมดลูก ว่านเอ็นเหลือง ว่านมหาเมฆและขมีนชัน พอกน้ำซึ่ด้วยนมด เอยาสมอภาค นำว่านมาล้างให้สะอาด ผ่าเป็นแฉ่ง ๆ วิธีทำน้ำหมัก ให้อา 1) ว่านสดๆ ล้างให้สะอาด 3 กิโลกรัม ว่านผ่าเป็น 2 ชีกก์พอ 2) น้ำตาลทรายแดง 1 กิโลกรัม และ 3) น้ำ 5 ลิตร หมักทิ้งไว้ประมาณ 4 เดือน ก็ใช้ได้แล้ว ถ้ามีว่านชักมดลูกอย่างเดียวก็ได้ผล หรือใช้ 4 อย่างเลยก็ได้ ใช้น้ำฝาลงท่าแก้คันจากผื่นลมพิษได้

15.2 สมุนไพรสด ถ้าไม่มีหมัก ใช้สอดก็ได้ เอาขมิ้นชันใส่กับว่านอีนเหลือง ว่าنمหามาเมฆ ว่านซัมมดลูกหัน/ฝาน ใบผักแพ้น(ใบตันกุยฉ่าย) มาตำรวมกันกับข้าวสารจ้าว ตำให้ละเอียด เอาน้ำเหล้า ขาวเป็นกระสาย ทาผื่นลมพิษจะยุบไปเลย ทาพอมันแห้งแล้ว ยังคันทาอีก ทาแค่ 3 รอบ ลมพิษก็หาย (สมาน นราดาล)

วิธีที่ 16 ตุงกา ผักแพ้น และข้าวจ้าว (แดง) เอาเปลือกตุงกา ใบผักแพ้น(ใบกุยฉ่าย) เม็ดข้าวจ้าว(แดง) เสนอภาชนะ ตำแหลกๆ พอประมาณ ผสมน้ำ ทาผื่นลมพิษทึ้งตัว (หองสา เจริญตา)

วิธีที่ 17 ผักแพ้นกับข้าวสารเจ้า เอาข้าวสารจ้าว 1 กะมีอิส่ครกตำผสมกับผักแพ้น (ใบกุยฉ่าย) 1 กะมีอิส่ เอามาทาผื่นลมพิษ มันจะเหมือนกันกับคลາไมล์ทابนผื่นลมพิษ จะหายคันและไม่นานผื่นก็ยุบ (หนูอน ตลาดพรศรี)

ตอนที่ 2.10 สมุนไพรที่ใช้ในการบำบัดอาการอาเจียนเป็นเลือด

2.10.1 สมุนไพรที่ใช้บำบัดอาการอาเจียนเป็นเลือดทั่วไป

หมอยันบ้านในภาคตะวันออกเฉียงเหนือบำบัดอาการอาเจียนเป็นเลือดทั่วไปที่ไม่ทราบสาเหตุ ดังนี้

วิธีที่ 1 ว่านกากหอย ใช้ใบว่านกากหอย (ว่านหอยแครง) 10 ใบ ต้มกับน้ำ 1 ถ้วยแก้ว ใส่น้ำตาลทรายเล็กน้อย เอาน้ำมาดื่มวันละ 2 ครั้ง เช้า-เย็น ติดต่อ กัน 7 วัน อาการอาเจียนเป็นเลือดจะหายดี (ทรง ขวัญมา)

วิธีที่ 2 กระเม็งสด เอาต้นกระเม็งสดๆ ใช้หั้ง 5 (راك ตัน โคน ใน ดอก) หนึ่งกำมือใหญ่ล้างให้สะอาดใส่ครก ตำให้ละเอียด แล้วเอาเหล้าขาวประมาณ 30 มิลลิลิตร ใส่ร่วมลงไป คั้นเอาแต่น้ำให้คนป่วยที่อาเจียนเป็นเลือดดื่มครั้งเดียวให้หมด ทำดีมเช้า-เย็น ติดต่อ กัน เป็นระยะ จนหยุดอาเจียนเป็นเลือด (สีวน ทุ่มแสง)

วิธีที่ 3 ขมิ้นชันและว่านอีนเหลือง ไม่ว่าจะอาเจียนเป็นเลือดจากแพลงในกระเพาะอาหาร ตับแข็ง หรือโคนซ้อมมาแล้วเลือดตกในให้รักษาชั่วคราวก่อนโดยเอาขมิ้นชันและว่านอีนเหลืองอย่างละเอียบ มือ เอามาใส่น้ำ 3 แก้ว ต้มเหลือ 1 แก้ว กินทุก 2 ชั่วโมง (หลวงพ่อวิบูล คุณกร)

วิธีที่ 4 ว่านปลาไหลใหญ่ เอาว่านปลาไหลใหญ่ (คล้ายขมิ้น) เอาหัวมาต้ม 1 หัว กับน้ำประมาณ 1 ขันใหญ่ ต้มประมาณ 1 ชั่วโมง เหลือประมาณ 1 แก้ว แล้วกินน้ำ อาการอาเจียนเป็นเลือดจะหยุด (ยวน หน่องแคน)

วิธีที่ 5 รังจีด ย่านางแดง หนาดหอม เอ็นอ้าแดง และเอ็นอ้าขาว หากมีอาการอาเจียนเป็นเลือด เอาสมุนไพรหลายอย่างมาผสมกันคือ รังจีด ย่านางแดง หนาดหอม เอ็นอ้าแดง เอ็นอ้าขาว เสมอ

ภาค ใส่น้ำท่วมยาเคมีต้ม 3 ส่วน เอ้า 1 ส่วน กินต่างน้ำ ต้มยาแล้วเอามาใส่ตู้เย็นไว้ไม่เสีย กินเป็นน้ำเย็นไปเลย กินมากก็ไม่เป็นไร หรือเอกสารงี้ดี ย่านางแดง หนาดหอม เอ็นอ้าแดงและเอ็นอ้าขาวมาขยำใส่กัน เอาจมาห่อตัวยังพ้า ทำเป็นลูกประคบ เอาจมาประคบ ตั้งแต่หัวลงมา ลักษณะตามร่างกาย (บุญหนา ระหว)

วิธีที่ 6 กาสะลอง หัวข้าวเย็นเหนือและฝาง เอ้า 1) راكกาสะลอง (กลางทอง) 2) หัวข้าวเย็นเหนือ และ 3) แก่นฝาง เสมอภาค ใส่น้ำท่วมยา ต้ม 3 เอ้า 1 กินต่างน้ำ จนกว่าอาการจะทุเลา (นิน ทะนุบำรุง)

วิธีที่ 7 ตันตะคง เล็บแมวและฝาง เอ้า 1) เนื้อไม้หรือเปลือกตันตะคง (หนามคง) 1 กำมือ 2) ตันเล็บแมว 1 กำมือ และ 3) แก่นฝางแดง 2 ข้อมือ เอาจมาต้มกับน้ำ 3 ส่วน ต้มให้เหลือ 1 ส่วน ดื่มบ่อยๆ ไม่อันตราย รักษาอาการกระยักษ์เลือด ได้ผลดี (สอย เพชรฤทธิ์)

2.10.2 สมุนไพรที่ใช้บำบัดอาการอาเจียนเป็นเลือดจากแพลงในกระเพาะอาหาร

หมอยืนบ้านในภาคตะวันออกเฉียงเหนือบำบัดอาการอาเจียนเป็นเลือดจากแพลงในกระเพาะอาหาร ดังนี้

วิธีที่ 1 ขมิ้นชัน ใช้หัวขมิ้นชัน 2 กำมือ ล้าง ปอกเปลือก เอาจมาตำ คั้นเอาแต่น้ำ กรองด้วยผ้าขาวบาง ให้กิน เช้า-เย็น ใช้ได้ผลดีกับผู้ที่กระอักเลือดจากแพลงในกระเพาะอาหาร (เมย รามฤทธิ์)

วิธีที่ 2 สนทะเล ถ้าอาเจียนเป็นเลือดจากแพลงในกระเพาะอาหารให้อาเบลือกตันสนที่อยู่ตามทะเลสัก 1 กำมือ ต้มกับน้ำตาลทรายแดงสัก 2 ช้อน คนๆ ให้ทั่ว อุ่นพอร้อนก็กินได้เลย ห้ามเลือดทางปากทางจมูกได้ดีมาก กินสัก 2-3 ครั้ง สักพักเดียวกินอีก กินทุกชั่วโมง หาย ใช้รักษาเลือดกำเดาออกจนูกได้ด้วย ไม่ถึงครึ่งชั่วโมงหยุดทันทีเลย (พยนต์ โอภาษี)

2.10.3 สมุนไพรที่ใช้บำบัดอาการอาเจียนเป็นเลือดจากภาวะข้าใน

หมอยืนบ้านในภาคตะวันออกเฉียงเหนือบำบัดอาการอาเจียนเป็นเลือดจากภาวะข้าในจากการถูกทำร้ายร่างกายหรือตกจากที่สูง ดังนี้

วิธีที่ 1 หนุมานประสาṇกาย ใช้ใบหนุมานประสาṇกายสัก 1 กำมือ เคี้ยวๆ กลืนเลย เคี้ยวไปเรื่อยประมาณสักครึ่งชั่วโมง ถ้าเคี้ยวไม่ได้ก็เอาใช้ใบหนุมานประสาṇกาย 15 ใบย่อย นำมาตำให้ละเอียด ผสมน้ำ คั้นเอาน้ำ 2 ถ้วยตะไส ดี๊ดีรัง 1 ถ้วยตะไส วันละ 2 ครั้ง เช้า-เย็น ติดต่อกัน 5 วัน หายอาเจียนเป็นเลือดและข้าใน (ทรง ขวัญมา, พยนต์ โอภาษี)

วิธีที่ 2 ปลาไหลเผือก (พญาракเดียว, เอียนด่อน) เօารากปลาไหลเผือกมาฝานกับเหล้าให้ข้นๆ กินวันละ 2 ครั้ง เช้า-เย็น ประมาณ 5 วัน ในคนที่อาเจียนเป็นเลือดจากช้ำในหรือโคนซ้อมมาหรือตกรถจะหาย ได้ผลดี (ทองสา เจริญตา)

วิธีที่ 3 มะลอกและมะขาม เօาเบลือกมะลอกที่ใช้ทำส้มตำห่ำๆ มา 1 กำมือ แก่นตันมะขาม 1 กำมือ ใช้มีดที่ปีกอย่าง刃ไม้ ล้างยางออก ต้มรวมกัน ใส่น้ำประมาณ 700 มิลลิลิตร ต้มให้เหลือครึ่งหนึ่ง ใส่น้ำตาลนิดหน่อย ดีมครึ่งละ 60 มิลลิลิตร หางประมาณช้ำโมงลงครึ่ง ติดต่อ กัน 2-3 ครั้ง จนกว่าอาการจะดีขึ้น มีผู้օาไปใช้แล้วได้ผล โดยเฉพาะการอาเจียนเป็นเลือดจากพลัดตกหล่ม บาดเจ็บภายใน ตกตันไม้ รถชน ช้ำในจากถูกช้อมหรือไม้ร้าวเหตุ แต่ใช้ไม่ได้ผลกับการรักษาโรคแพลงในกระเพาะอาหาร (พระอาจารย์ราตรี อุปปัลวนโน)

วิธีที่ 4 ประดงเสือดกับฟาง เօาแก่นประดงเสือดผสมแก่นฟางอย่างละเอียด กำมือ เօามาต้มกับน้ำประมาณครึ่งลิตรหรือสองเก้า ตั้มนาน 10 นาที น้ำยาจะออกสีแดงเข้ม เօามาดีม ดีมไปเรื่อยๆ ใช้เวลาประมาณหนึ่งชั่วโมงก็จะทุเลา โดยเฉพาะพวกรต่อยมวย (สมยา รัตนพลธี)

ตอนที่ 1.11 สมุนไพรที่ใช้ในการบำบัดเลือดกำเดาออกจมูก

หมอยืนบ้านในภาคตะวันออกเฉียงเหนือบำบัดอาการเลือดกำเดาออกจมูก ดังนี้

วิธีที่ 1 สาบเสือ (หญ้าฝรั่น) ใช้หญ้าฝรั่น 1 กำมือ เօามาตำ คั้นน้ำมาทาจมูก หรือต้มกินด้วย โดยเอาหญ้าฝรั่นทั้ง 5 ตั้มน้ำ 3 แก้วให้เหลือ 1 แก้ว กินเช้า-เย็น กินเย็นต้องต้มใหม่ ประมาณ 1 สัปดาห์ ถ้าไม่หายกินต่ออีก 3 เดือน (เมย รามฤทธิ์, ทองสา เจริญตา)

วิธีที่ 2 พุงแก (ชิงชี่หรือไซซู) เօาพุงแกหรือไซซูทั้ง 5 มาต้มกับน้ำกิน กินต่างน้ำ ใช้รักษาเลือดกำเดาออกจมูกได้ (ฟอง อุทัย)

ตอนที่ 2 การจัดทำคู่มือสมุนไพรที่ใช้บำบัดภาวะฉุกเฉินทางสุขภาพในภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ

การศึกษารั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์หมอยืนบ้านในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบบเจาะลึก จากนั้นทำการถอดเทปและวิเคราะห์เนื้อหา นำเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีการบำบัดภาวะฉุกเฉินทางสุขภาพที่ได้ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิรวม 3 ท่านพิจารณาคัดกรองว่ามีวิธีการใดบ้างที่มีประสิทธิภาพและไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และนำมาจัดทำเป็น “คู่มือสมุนไพรที่ใช้บำบัดภาวะฉุกเฉินทางสุขภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งคู่มือเล่มนี้ใช้สำหรับอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการ

ปฐมพยาบาลประชาชนในยามฉุกเฉินในสภาวะที่ขาดแคลนยาแผนปัจจุบันก่อนนำส่งโรงพยาบาล และ ก่อนที่ อสม.จะศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับสมุนไพรที่ใช้บำบัดภาวะฉุกเฉินในแต่ละกรณี ผู้วิจัยได้อธิบายเกี่ยวกับ ความรู้เบื้องต้นในการใช้สมุนไพรเพื่อบำบัดภาวะฉุกเฉินไว้ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับความหมายของภาวะ ฉุกเฉินทางสุขภาพ ความหมายของสมุนไพร ประเภทและลักษณะของสมุนไพร หลักการใช้สมุนไพรในการบำบัดโรคในประเด็นเกี่ยวกับการเก็บพืชสมุนไพร สารสำคัญในสมุนไพรที่มีฤทธิ์ในการบำบัดโรค สรรพคุณของสมุนไพรจำแนกตามรสยา การเก็บรักษาพืชสมุนไพร และวิธีการปรุงยา รวมถึงข้อควรระวัง ในการใช้ยาสมุนไพรด้วย

ในการจัดทำคู่มือสมุนไพรที่ใช้บำบัดภาวะฉุกเฉินทางสุขภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมี ขั้นตอนดังนี้

2.1 คัดเลือกวิธีการบำบัดภาวะฉุกเฉินทางสุขภาพที่เหมาะสมในการนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน เนื่องจากปัญหาสุขภาพบางปัญหาตามภูมิปัญญาของหมอดินพื้นบ้านมีวิธีการบำบัด หลากหลายมากกว่า 10 วิธี ผู้วิจัยจำเป็นต้องคัดเลือกวิธีการที่สามารถหาสมุนไพรได้ง่าย วิธีการใช้สะดวก และไม่ซับซ้อนไม่เกิน 5 วิธี เพื่อนำมาจัดทำคู่มือขนาดเล็ก

2.2 จัดทำเป็นคู่มือที่เป็นรูปเล่ม ผู้วิจัยนำเนื้อหาสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์หมอดินพื้นบ้านและ ผู้ทรงคุณวุฒิใจ нарคัตกรองแล้วมีความเห็นร่วมกันว่าเป็นวิธีการบำบัดภาวะฉุกเฉินที่มีประสิทธิภาพ และปลอดภัยมาจัดทำเป็น “คู่มือสมุนไพรที่ใช้บำบัดภาวะฉุกเฉินทางสุขภาพในภาคอีสาน” รวม 12 เรื่อง ดังนี้

- เรื่องที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสมุนไพรที่ใช้บำบัดภาวะฉุกเฉินทางสุขภาพ
- เรื่องที่ 2 สมุนไพรที่ใช้ในการห้ามเลือดจากบาดแผล
- เรื่องที่ 3 สมุนไพรที่ใช้บำบัดแพลงสุด
- เรื่องที่ 4 สมุนไพรที่ใช้บำบัดบาดแผลไฟไหม้หรืออ่อนลวก
- เรื่องที่ 5 สมุนไพรที่ใช้บำบัดพิษจากแมลงสัตว์กัดต่อย
- เรื่องที่ 6 สมุนไพรที่ใช้บำบัดพิษงู
- เรื่องที่ 7 สมุนไพรที่ใช้ในการบำบัดห้องร่างอย่างแรง
- เรื่องที่ 8 สมุนไพรที่ใช้ในการบำบัดอาหารเป็นพิษ
- เรื่องที่ 9 สมุนไพรที่ใช้ในการบำบัดพิษจากสารเคมี
- เรื่องที่ 10 สมุนไพรที่ใช้ในการบำบัดลมพิษ
- เรื่องที่ 11 สมุนไพรที่ใช้ในการบำบัดอาการอาเจียนเป็นเลือด

เรื่องที่ 12 สมุนไพรที่ใช้ในการบำบัดอาการเลือดกำเดาออกจมูก
โดยเนื้อหาสาระของแต่ละเรื่องประกอบด้วยความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาวะชุกเฉิน อาการและ
อาการแสดง และการบำบัดภาวะชุกเฉินในเรื่องนั้นๆ ด้วยสมุนไพร

2.3 ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณมือ นำคุณมือที่จัดทำเสร็จเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน
ที่วิพากษ์ข้อมูลที่รวบรวมมาได้ในรอบแรก เพื่อให้ข้อเสนอแนะอีกครั้งและแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.4 จัดทำเป็นรูปเล่มฉบับสมบูรณ์และมีภาพประกอบ ผู้วิจัยจัดทำคุณมือให้เป็นรูปเล่มฉบับ
สมบูรณ์ กระหัตดรัดและมีภาพประกอบ ดังแสดงในภาคผนวก ๗ ซึ่งผู้วิจัยจะนำไปเผยแพร่สู่บุคลากร
สาธารณสุขและ อสม.ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อไป

